

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Fitxer 24CEFP1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número 380

Comissió d'Educació i Formació Professional

Sessió 24, dimarts 18 de novembre de 2025

Presidència de la I. Sra. Eva García Rodríguez

Sessió 24 de la CEFP

La sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional (CEFP) s'obre a ****. Presideix Eva García Rodríguez, acompanyada de la vicepresidenta, Sònia Martínez i Juli, i de la secretària, Mar Besses Casanovas. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents José Ignacio Aparicio Ciria, Rocio Garcia Pérez, David González Chanca, Gisela Navarro Fuster i Mónica Ríos García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Anna Erra i Solà, Anna Feliu i Moragues i Judith Toronjo i Nofuentes, pel G. P. de Junts; Irene Aragonès Gràcia i Najat Driouech Ben Moussa, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Cristian Escribano Ramírez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Cataluña; Jéssica Albiach Satorres, pel G. P. Comuns; Maria Pilar Castillejo Medina, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Rosa Maria Soberana i Bonet, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Montserrat Alsina, presidenta de la Societat Catalana de Matemàtiques, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a valorar

els resultats de l'Estudi internacional de tendències en matemàtiques i ciències (tram. 357-00289/15).

2. Compareixença d'una representació del Col·legi Oficial de Pedagogia de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar de la participació d'aquesta entitat al Consell d'Educació de Catalunya (tram. 357-00290/15).

3. Compareixença d'una representació de l'Associació Trastorn Espectre Autista Terres de l'Ebre davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre el seu projecte de patis inclusius (tram. 357-00292/15).

4. Compareixença d'una representació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a presentar l'informe «Una educació basada en el coneixement de la nostra riquesa agroalimentària» (tram. 357-00293/15).

La presidenta

Bé, bon dia, comencem aquesta sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional d'avui dimarts 18 de novembre. I em correspon, en primer lloc, demanar als grups si tenen alguna substitució a informar. Sí, senyora Navarro.

Anna Navarro i Descals

Sí, bon dia, presidenta. Nosaltres comuniquem la substitució del diputat José Ignacio Aparicio pel diputat Mario García.

La presidenta

Molt bé, prenem nota.

Alguna substitució més? *(Pausa.)* No?

Bé, doncs, em correspon en aquests moments també demanar una primera alteració de l'ordre del dia.

Alteració de l'ordre del dia

Havent estat informada, amb data 11 de novembre de 2025, que la ponència de la Proposició de Llei de garanties de finançament del sistema educatiu català amb un

mínim del sis per cent del PIB per a l'educació, va adoptar un acord per a corregir un error en la titulació de la compareixença amb número de tramitació 278/15, relativa a la proposta d'audiència, aprovada per aquesta comissió de l'1 de juliol de 2025, amb número d'expedient 515/15, de manera que on hi deia «associació catalana de llars d'infants» ha de dir «associació de llars d'infants de Catalunya». Proposo, per tant, una alteració de l'ordre del dia per incloure-hi com a nou punt la ratificació de l'acord adoptat per la ponència, per tal que es publiqui al butlletí oficial la correcció d'errades de la titulació de la compareixença i demano, per tant, si aquesta alteració de l'ordre del dia es pot aprovar per assentiment. *(Pausa.)* Sí? Doncs, molt bé.

(Veus de fons.) D'acord.

Per tant, un cop aprovada l'alteració de l'ordre del dia hauríem d'aprovar aquest punt, que pot ser també per assentiment. Sí? *(Pausa.)* Perfecte.

Alteració de l'ordre del dia

Doncs, passem a la segona alteració de l'ordre del dia.

A continuació, també en relació amb els treballs de la ponència de la Proposició de llei de garanties del finançament del sistema educatiu català amb un mínim del sis per cent del producte interior per l'educació, els faig evident que l'1 de juliol de 2025 la comissió va acordar tramitar només un expedient per cada proposta de compareixença aprovada en relació amb una mateixa persona o entitat i tenir per rebutjades les altres propostes d'audiència sobre la mateixa persona o entitat.

No obstant, havent estat informada de la possibilitat d'acumular els diferents expedients de propostes de compareixença en procediment legislatiu sota un únic expedient de compareixença en procediment legislatiu resultant, més conforme amb el principi de transparència i publicitat que les propostes de compareixença aprovades per la comissió, no apareguin com a rebutjades pel simple fet de no duplicar tramitacions i, per tant, proposo una alteració de l'ordre del dia per modificar l'acord de la comissió de l'1 de juliol de 2025, en relació amb la tramitació de les compareixences aprovades respecte de la mateixa persona o entitat, i demano si aquesta alteració es pot aprovar també per assentiment. *(Pausa)* Sí?

Bé, doncs, de la mateixa manera, demano també si es pot aprovar per assentiment la modificació de l'acord de la comissió de l'1 de juliol de 2025 en el sentit que les propostes de compareixença en procediment legislatiu que hagin estat aprovades per la comissió i que facin referència a una mateixa persona o entitat es tramitaran acumuladament sota un únic expedient de compareixença en procediment legislatiu. Per assentiment? *(Pausa.)* Perfecte.

Doncs, moltes gràcies.

Compareixença de Montserrat Alsina, presidenta de la Societat Catalana de Matemàtiques, per a valorar els resultats de l'Estudi internacional de tendències en matemàtiques i ciències

357-00289/15

Passem directament al punt 1 de l'ordre del dia, que és la Compareixença de la senyora Montserrat Alsina, presidenta de la Societat Catalana de Matemàtiques, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional, per valorar els resultats de l'estudi internacional de tendències en matemàtiques i ciències.

(Pausa llarga.)

Bé, doncs benvinguda, senyora Alsina, a aquesta Comissió d'Educació i Formació Professional, després d'haver estat aprovada i sol·licitada la seva compareixença.

Hem acordat tots els grups, i així vostè també ha tingut informació, que té una primera intervenció amb una durada de quinze minuts. A partir d'aquí intervindran els grups presents a la sala per un torn màxim de tres minuts, i després tindrà vostè una rèplica o una resposta de cinc minuts per respondre aquelles preguntes que els diferents grups parlamentaris li adrecin.

Per tant, sí que prego que siguem tots molt estrictes amb els temps d'avui de la comissió, donat que tenim un matí ple de compareixences i vostè, senyora Alsina, és la primera, però tenim avui una sessió plenària que comença a les tres de la tarda i, per tant, sí que prego que, en la mesura del possible, tots ens ajustem en els temps, d'acord?

Per tant, senyora Alsina, seva és la paraula.

Montserrat Alsina i Aubach (presidenta de la Societat Catalana de Matemàtiques)

Moltes gràcies. En nom de la Societat Catalana de Matemàtiques, agraeixo la invitació a aquesta compareixença davant de la Comissió d'Educació i Formació Professional.

(L'exposició de l'oradora és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Parlament de Catalunya, presidenta de la comissió, gràcies per donar-me la paraula. Diputades i diputats dels diversos grups parlamentaris, gràcies per escoltar-nos.

Entenem que aquesta compareixença es va acordar per valorar els resultats de matemàtiques en motiu de la publicació dels resultats de TIMSS, que això va ser el desembre del 2024, aviat farà un any, però no caiguem amb el parany de dir: «tal dia farà un any», mostrant indiferència, com diu la dita catalana, perquè, de fet, el tema continua sent de tota actualitat i creiem que és molt important.

De fet, aquesta compareixença entenc que es manté perquè no neix una circumstància puntual. Tot i la proposta, aquest és un problema profund, estructural, i que aquell informe, de fet, no va ser una sorpresa. Just un any abans, el desembre del 2023, s'havien publicat els resultats de l'informe PISA sobre l'any anterior, i encara un any abans s'havien publicat els resultats de les competències bàsiques de Catalunya, que també ja mostraven un descens. Per tant, veníem realment d'una preocupació.

Però cal dir també que aquest octubre s'ha publicat l'informe TALIS, aquest potser més desconegut, però que recull i és una enquesta als professionals de la docència, als docents i a les direccions, i els resultats també són preocupants.

Per tant, tenim tot un cicle que ens diu que realment hi ha un deteriorament sostingut de les competències bàsiques, que afecten no només les matemàtiques, que també –raonament, capacitat d'abstracció, coneixement formal–, però també la lectura, la llengua, la comprensió lectora.

L'objectiu, doncs, és exposar aquesta preocupació compartida entenem que també amb els grups parlamentaris, i compartida per la comunitat educativa i científica, perquè és un gran retrocés, i això ens preocupa.

Necessitem les matemàtiques, necessitem la llengua per entendre el món, i cal una reflexió col·lectiva a sobre d'aquest present, però també mirant el futur, aquesta educació matemàtica del nostre país, perquè tenim un bon punt de partida. És quelcom que ens preocupa a tots i, per tant, ens uneix la voluntat i la necessitat de millorar, perquè creiem realment en Catalunya.

La investigació, la transferència, són motor de progrés per a la societat catalana. Ja ho deien també els rectors a la declaració de Calonge l'abril del 2024, i tenim bones generacions d'investigadors i que fan transferència, com sap molt bé l'honorable consellera Núria Montserrat, però això no s'improvisa. Catalunya té molt de potencial, però ens cal amb urgència una reorientació educativa.

La Societat Catalana de Matemàtiques –no sé si vostès la coneixen prou– és una entitat acadèmica interuniversitària transversal que integra professorat de tots els nivells educatius, des d'infantil fins a universitat, divulgadors, i també professionals que es dediquen a la intel·ligència artificial, al món de les dades, a qualsevol aplicació.

Hi ha membres que han rebut grans reconeixements, com per exemple la Creu de Sant Jordi, i un dia com avui, voldria aprofitar per mencionar el doctor Claudi Alsina, en pau descansi, que just ens va deixar aquest diumenge passat i que va fer una gran tasca en divulgació de les matemàtiques, però que junt amb tres dones matemàtiques, la Pilar Bayer, la Marta Sanz Soler i Carme Torres, van rebre la Creu de Sant Jordi el desembre passat. No ens oblidem també de les tres dones, perquè a les notícies semblava que parlaven només de l'home; molt merescut, per descomptat.

Com a SCM participem en organismes internacionals, com la Unió Matemàtica Internacional, que cada quatre anys organitza un magnífic congrés, des del 1897. Deixeu-me que us confessi l'orgull que tenim perquè cinc membres de la nostra societat han estat convocats com a conferenciant en un congrés que tria els millors del món.

De vint plenaris, hi haurà un plenari català, en Xavier Tolsa. És la primera vegada en més de cent anys que això passa. Per tant, és un orgull.

Però aquests investigadors també els hem demanat què cal per arribar a això, com ho hem de fer. Són membres també de la Comissió d'Educació de la Societat Matemàtica Europea, –justament me n'acaben d'anomenar membre– i de la Comissió d'Educació del Comitè Espanyol de Matemàtiques, del qual en soc la secretària. Aquestes relacions internacionals fan que Catalunya miri directament el món, i això ho hem de cuidar.

Però, de fet, el resultat potser més tangible que potser coneixen de la Societat Catalana de Matemàtiques és la prova Cangur. Al dossier en poden tenir una mostra de la publicació d'aquest any passat, que justament en vam celebrar els trenta anys, gràcies, evidentment, a la comissió Cangur que treballa incansablement. Més d'un milió de participacions; aviat és dit, més d'un milió. Això vol dir que a qualsevol grau STEM, a qualsevol professió STEM de Catalunya, que en aquests trenta anys majoritàriament la gent ha participat alguna vegada a la prova Cangur. Té un impacte molt important. Aquí tenen les dades.

Però voldria també posar en valor al nombre de centres educatius que hi participen. Estem parlant de més de mil centres. Per tant, vol dir que al mateix dia hi ha més d'un seixanta per cent de centres escolars a Catalunya, i nosaltres en tenim les dades, la informació i veiem realment què és el que està passant. I, per tant, som testimonis que aquest descens és real.

Fem també altres programes i, sobretot, voldria destacar la nostra voluntat de col·laboració amb les entitats. Col·laborem amb l'Ajuntament de Barcelona, amb el Consorci d'Educació, amb altres fundacions i entitats, sempre evidenciant el compromís d'aquesta comunitat que treballem voluntàriament. No som un comerç, no som una empresa i necessitem també aquesta connexió institucional.

Per acabar aquest breu resum, deixeu-me citar la Olimpíada Bebras, que també en teniu documentació aquí. Es va celebrar la setmana passada justament celebrant la trentena edició de la Setmana de la Ciència. Quaranta mil alumnes, un impacte brutal. Tot es va assumir voluntàriament i amb les estructures que tenim des de la Societat Catalana de Matemàtiques, la Societat Catalana de Tecnologia, amb dues filials a l'Institut d'Estudis Catalans, i l'Associació de la Olimpíada Informàtica Catalana.

El pensament computacional és a la base de la ciència, de tot el component STEM, aquestes vocacions que ens preocupen, aquestes vocacions per les quals treballem i que demanem al Departament d'Educació que també ens doni suport, perquè també els interessa i està fent programes en aquesta direcció. En podeu tenir un resultat preliminar, perquè encara no els han publicat. Estan esperant desitjosos els diplomes.

Però deixeu-me dir que els resultats són dolents. Quan dic dolents, les mitjanes han sortit baixes. No és cap sorpresa. Ens enganyaríem si volguéssim maquillar els resultats. El pensament computacional es treballa poc, perquè a primària són matemàtiques i no és començar a programar i a jugar amb l'*scratch* o un altre llenguatge. És entendre com van els processos, el pensament lògic, i això necessita d'hores i necessita de material.

Això no ha estat només un concurs, ho podeu veure. S'ha preparat material, el professorat està súper agraït i, per tant, vull posar en valor que aquestes coses són possibles gràcies a tota la comunitat.

Però tenim un sistema fatigat. Tenim uns docents desanimats. Hem de recuperar la seva empenta perquè els necessitem. I tenim estudiants poc segurs i preocupats i, sobretot, les noies molt insegures i amb una bretxa de gènere també preocupant.

Aquestes evidències –no ens podem enganyar– hi són. Però us volia comentar també que vam fer consultes des de la Societat Catalana de Matemàtiques per escoltar la realitat.

Després de PISA, aquest gener, el gener del 2024, vam fer una consulta i a la consulta hi va haver un setanta-cinc per cent de persones que deien que sí, que els resultats dolents coincidien realment amb la seva percepció de les aules.

Va arribar TIMSS el desembre del 2024 i al gener vam tornar a fer una altra consulta. Aquesta vegada es van triplicar les respostes. El percentatge, que havia estat de setanta-cinc, va passar a un 91,5 per cent. Un 91,5 per cent que diuen que realment els resultats dolents coincideixen amb el que tenim a les aules. Per tant, no ens enganyem, no ens fem trampes al solitari dient que aquestes proves estan mal fetes, que això no serveix.

Vam recollir també propostes dels docents, dels científics. Cal analitzar això. Ara no us entretindré, perquè se n'han fet moltes anàlisis, però voldria citar també la declaració de la Conferència de Decanos de Matemàtiques de l'Estat espanyol, que la trobaran també adjunta a la documentació, on estan dient: «Això està arribant a les universitats». S'ha de revisar tal com s'han fet aquests darrers anys. No busquem culpables, busquem millores, però millores que no passaran amb un tres i no res, millores que han de ser valentes, i aquí el Parlament hi té un paper essencial, i confiem en vosaltres.

El sistema educatiu es fonamenta en tres pilars. Per una banda, tenim els docents, a peu d'aula, molt importants, no podem menys tenir-los. Tenim també la recerca educativa, la qual s'està posant molt en valor darrerament: aporta innovació, millora contínua, però no ens confonguem: innovar i canviar per canviar no és necessàriament la solució. Calen evidències.

Potser us sonarà el títol d'aquell llibre que diu *Canviar l'escola o millorar-la?* És una pregunta que ens hem de fer. No tota innovació és vàlida. Evidentment, qui fa recerca vol tirar endavant, vol descobrir, i hi té el seu dret. Però en medicina, en l'àmbit de la salut, també hi ha el dret a investigar, però no totes les coses surten bé i per això es fan proves abans de dur-les a terme.

I per fer-ho, cal tenir en compte també diferents mirades. A Catalunya hi ha un sistema de recerca educativa, però sovint s'ha donat la veu només en un sol sector. Siguem curosos. No podem posar tots els ous en un cistell si no en tenim realment evidències. No hi ha consens, malgrat hi hagi veus que repetidament ho diguin a la premsa. Les consultes que hem fet ens donen a nosaltres una visió relativament àmplia, però conscients que encara pot ser limitada, però almenys les diferències que veiem en som conscients.

Hi ha un altre pilar, que és la comunitat científica, la disciplina. Per anar a classe necessitem els docents, necessitem la recerca educativa sobre la metodologia, però necessitem el coneixement.

Deixeu-me també posar-ho damunt de la taula. Aquest any, la inauguració de tot el sistema universitari català es va fer a la Universitat de Barcelona. I el lema va ser «El coneixement com a bandera per lluitar contra la ignorància», com a bandera per

realment estimular el pensament crític. No podem tenir pensament crític d'allò que no coneixem. La IA s'ho inventarà. Som nosaltres que hem de validar-ho. I tampoc podem estimar allò que no coneixem.

Per tant, no n'hi ha prou amb fer activitats divertides pensant que així arreglarem el problema. Hi posarem una actitud propositiva, però no serà suficient.

Per tant, anem a parlem una mica de propostes. L'educació de qualitat necessita temps i, per tant, és urgent revisar l'organització a primària per veure que realment hi ha temps, hi ha hores de matemàtiques. I també a ESO. Som l'única comunitat amb tres hores setmanals a ESO.

També necessitem uns continguts ben seqüenciats, ben estructurats. No podem convertir l'educació formal en un seguit d'activitats interessants com si estiguéssim a l'esplai, com si anéssim de visita amb la família o amb una colla en un museu. Això és important, però no es substitueix.

Us prego també que consulteu la documentació on teniu el que han fet a la comunitat valenciana i a Balears. Per què són referents? Perquè són comunitats que es van inspirar i van utilitzar el currículum català. Després de PISA, València, automàticament, decret aprovat el juny del 24, van recular i van posar quatre hores i uns currículums, uns sabers estructurats. Teniu models aquí. Aquest 1 d'agost també s'ha aprovat a Balears. Això no va de partits polítics, va de posar les coses damunt de la taula.

I és imprescindible pel reconeixement matemàtic, que és seqüencial i que és difícil, fer-ho de manera estructural.

La presidenta

Senyora Alsina, s'ha acabat el temps.

Montserrat Alsina i Aubach (presidenta de la Societat Catalana de Matemàtiques)

Per acabar...

La presidenta

Tindrà després vostè un torn de cinc minuts. Ho dic perquè ja li he dit al principi que havíem de ser avui estrictes amb els temps. Tindrà vostè un torn de cinc minuts per contestar i per aquelles coses que hagin pogut quedar.

Té, per tant, en primer lloc, la paraula la senyora molt honorable Anna Erra, en representació del Grup Parlamentari de Junts.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, presidenta. Presidenta també, doctora Montserrat Alsina, gràcies per ser aquí i per poder avui parlar de matemàtiques i de la importància del paper de les matemàtiques en l'educació del nostre país.

I com bé ha dit també vostè, nosaltres també ens agradaria fer un record al doctor Claudi Alsina, si més no per l'eminència, conjuntament amb les altres matemàtiques que deia, però, si més no, una persona dedicada al país i dedicada al món de la matemàtica. I era una persona optimista, i potser vostè també ho ha dit, en el sentit que, per molt que hi hagi mals resultats, estem en un bon moment de la matemàtica, perquè és un país que té una societat catalana, que fa les proves Cangur, que té un museu de la matemàtica, que amb recerca està molt bé, que seran, com ha dit vostès, referents internacionalment. I llavors la problemàtica és què passa amb les matemàtiques al nostre país, no?

I vostè ha fet una diagnosi que nosaltres aquí des del Parlament som molt conscients i molt preocupats per la situació dels mals resultats que tenim al nostre país, i parlava d'una reorientació, i pel que sembla anàvem com encaminats d'una manera i hem set nosaltres mateixos que ens hem carregat el currículum que teníem i, en canvi, altres comunitats ho estan fent i nosaltres ho hem deixat, no? I semblava que l'aposta que feia era, potser, més hores.

També ha parlat, o m'ha semblat mirar en un moment, com afecta també la lectura per entendre. Fins i tot es comentava, i això em sembla que ho deia en Claudi Alsina, que les proves PISA moltes vegades, com que es fan molt telemàticament i no es fan amb paper, potser a vegades no hi estem prou preparats. També voldria saber la seva opinió i fins i tot si caldria que hi hagués un reconeixement d'aquests resultats amb els propis alumnes, perquè a vegades les fan, però tampoc saben quins resultats tenen, si això és important.

Però també, sobretot, i preocupats, voldríem saber, i més que vostès ho ha dit, representen tota la comunitat matemàtica del país, quin paper ha de jugar ben bé aquí el docent, amb una formació inicial, quin paper juga aquí.

També, quina relació té amb el departament la Societat Catalana de Matemàtiques, a veure si se sent escoltat. Ha semblat, no?, que potser deia que els ous només en una cistella, m'ha semblat que deia aquí indirectament alguna situació.

Però, senzillament, nosaltres contents que siguin aquí, perquè ens orienti des d'aquí fins i tot què podem fer des dels grups parlamentaris per ajudar aquest enfocament d'aquesta millora, que em sembla que tots en som conscients, i que si d'aquí podem també pressionar parlamentàriament també el Govern em sembla que tot serà a fi de bé.

Vol dir que, senzillament, gràcies, i si em pot contestar aquestes preguntes li ho agrairem.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Erra. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i té la paraula la diputada Mar Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. També, en primer lloc, agrair la compareixença de la doctora Alsina i també de tota la feina que fan des de la Societat Catalana de Matemàtiques, perquè creiem que alguns dels projectes que vostès desenvolupen, com per exemple les proves Cangur, les ambaixadores de les matemàtiques, l'Olimpíada Bebras, creiem que són importantíssimes per contribuir a fer més atractives les matemàtiques, que sovint per molts joves no ho són, i per poder acostar el coneixement d'una forma molt més amable als infants i joves dels nostres centres educatius, però també d'arreu del país.

Per tant, vostè ha situat coses que compartim plenament en la diagnosi i ens podrem estudiar la informació que ens han proporcionat amb més detall, perquè certament ens aporten una mirada molt més concreta i això ens permetrà poder dibuixar actuacions més acotades en base a la realitat que tenim, però també hi ha unes dades que creiem que són irrefutables, que és el que ens diuen les proves de les

competències bàsiques, el que ens diuen PISA i el que ens diuen TIMSS, és que segurament no anem en la direcció que ens agradaria com a país i, per tant, per avançar decididament cap a aquest coneixement acadèmic, no només de les matemàtiques, sinó, també vostè ho ha dit, del que són les llengües, d'aquests dos llenguatges que són universals i, per tant, hem de poder garantir que tots els alumnes que passen pel nostre sistema educatiu tenen aquests coneixements mínims per poder formar part del llenguatge que compartim, que és universal.

I, per tant, nosaltres creiem que això resumeix en tres prioritats. Bàsicament, que el sistema educatiu necessita estabilitat, necessita recursos i necessita, segurament, treballar aquesta mirada pedagògica per poder reforçar la transmissió d'aquests coneixements. Reforçar també les competències matemàtiques segurament des de la primera etapa educativa, és a dir si formen part del llenguatge universal cal que introduïm aquest llenguatge des de ben petits i, per tant, poder teixir una bona base per fomentar després tota l'etapa educativa i, per últim, també millorar l'orientació i l'acompanyament d'aquells alumnes, que les matemàtiques els hi poden costar més i, per tant, també que els professionals, que els professors que són a l'aula tinguin les eines per poder fer aquesta orientació i aquest acompanyament. Per tant, com deia, compartim la diagnosi i les dades, com deia, són inqüestionables.

A part, ens agradaria fer-li algunes preguntes, perquè sí que ha parlat d'algunes propostes en relació a més hores i també a aquesta necessitat de tenir un currículum més estructurat, però ens agradaria preguntar-li sobre dues qüestions.

Primer de tot, com podem fer que les matemàtiques siguin més atractives pels alumnes, però també que entenguin la necessitat del coneixement de les matemàtiques, no només perquè formen part, com dèiem, d'aquest llenguatge universal, sinó perquè també són necessàries en el seu dia a dia i seran qüestions que en un futur també necessitaran tenir aquests coneixements, no?

I, en segon lloc, en relació als mètodes pedagògics per ensenyar les matemàtiques, quins mètodes creuen que hem de poder aplicar i, en relació a l'Innovamat, preguntar si creuen que és veritablement un mètode d'aprenentatge o hauria de ser un mètode complementari.

Moltes gràcies, i agrair-los de nou la compareixença.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, i té la paraula el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta, i molt bon dia, i gràcies per la seva compareixença, senyor Alsina.

Bé, jo crec que el que vostè ens ha explicat avui és una cosa que ja sabem, però que no per això és menys important de continuar recordant. Jo ara estava fent una repassada a les dades i, clar, els resultats que tenim a la darrera dècada són molt desesperançadors.

A Catalunya, el 2015, els resultats de l'informe PISA deixaven els alumnes catalans amb cinc-cents punts que estaven per sobre de la mitjana d'Espanya, de la Unió Europea i de l'OCDE. I el 2022, Catalunya tenia quatre-cents seixanta-nou punts per sota de la mitjana d'Espanya i de l'OCDE i a la cua de les comunitats autònomes.

Però és que els informes TIMSS també deien que el quaranta-dos per cent dels alumnes catalans tenien un nivell baix o molt baix en matemàtiques. I també les competències bàsiques el que ens diuen..., bàsicament el que ens venen a dir és que els alumnes han retrocedit l'equivalent a un curs no només en matemàtiques, sinó també en comprensió lectora que vostè també abans parlava de la importància també de la llengua. Nou de cada deu alumnes que anaven malament a sisè de primària continuen després anant malament a quart d'ESO, amb la qual cosa això ens demostra que no hi ha una correcció durant el sistema educatiu les següents etapes educatives d'aquest retrocés en els nivells de matemàtiques.

Vostè –i ara m'estava mirant una mica per sobre alguns dels documents que ens han aportat– ens ha parlat d'alguns exemples on han començat altres comunitats autònomes a posar una mica de solució a això. La meva pregunta també va en caminada que ens digui com vostè creu que s'han d'aplicar aquí a Catalunya aquestes solucions. Perquè ha parlat de dues coses, que és que cal una reorientació educativa, però que també tenim –i això és evident, i ho constatem amb el treball d'aquesta comissió– uns docents desencantats. No és nou per nosaltres saber que

hi ha molts docents que s'estan plantejant deixar la seva professió per les condicions generals a les que s'enfronten en el seu dia a dia.

I a part que ens parli..., ha parlat vostè també concretament d'augmentar les hores en matemàtiques, nosaltres podríem estar total i absolutament d'acord, però si ens pot aplicar una mica més, sapiguem el temps que té –saben que la presidència és estricta, eh?–, però si ens pot ampliar una mica més això, però nosaltres creiem que és vital recuperar l'exigència i la cultura de l'esforç, això és evident.

També que hem d'atreure docents i cuidar-los –això també és molt important– i que hem d'intervenir ja des de la primària per començar a revertir aquestes dades, perquè si no comencem des de les etapes més primerenques el sistema no tindrà solució, i sobretot també finançar, finançar com Déu mana el sistema educatiu.

Així que res més, senyora Alsina, moltes gràcies i espero...

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, i té la paraula el senyor Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta; moltes gràcies, senyora Alsina per la seva compareixença i la seva explicació.

El nefast nivell de comprensió electora de ciències i de matemàtiques que patim en l'actual model, que segons alguns de vostès és model d'èxit d'escola catalana, doncs, va *in crescendo*, i això és per culpa de progressiva falta de professors especialistes en català, castellà, matemàtiques, i també per la metodologia pedagògica que es fa servir, que està basada en el menyspreu absolut als coneixements sòlids, valuosos i ben seqüenciats i la imposició de competències fluides, segons es veu els currículums del desplegament dels decrets d'ordenació de l'educació bàsica.

I com hem arribat fins aquí? Bàsicament, per tres causes. Per culpa del menyspreu de les assignatures humanístiques, fomentat pels successius governs de la nació i de la Generalitat amb les diverses reformes educatives. Primer es va reduir una hora de llengua i literatura catalanes i castellana i de filosofia en les matèries comunes de

batxillerat, i després van relegar la filosofia a un paper secundari només obligatori en batxillerat, eliminant-la de l'ESO.

Segon, és clar, això ha provocat els lamentables resultats en comprensió lectora, ciències i matemàtiques que mostren les darreres proves PISA, PIRLS, TIMSS i competències bàsiques.

Lògic, qui no domina la lectura no té bona comprensió lectora, no pot entendre bé, no pot escriure bé, no pot enraonar bé, ni qüestions concretes ni abstractes, no pot assolir un pensament crític.

A més, la fusió de les ciències, anunciada per la senyora Niubó, empitjorarà encara més el nivell de matemàtiques.

Tres, el desprestigi de les vocacions docents. El trenta-sis per cent dels professors està disposat a abandonar la seva professió per la sobrecàrrega de treball no reflectida en la nòmina. Els professors catalans són els tercers pitjors pagats de tot Espanya. Ahir es van manifestar per la conflictivitat en els centres educatius, l'assetjament laboral i la pèrdua d'autoritat del docent desprotegit del Departament d'Educació.

I, per altra banda, cada cop més cursos han anat comprant a l'empresa privada Innovamat el seu mètode, però els resultats en matemàtiques han anat minvant. A sisè de primària han empitjorat respecte l'any passat, obtenint el pitjor resultat de tota la seva història, des de 2009. I, a quart, les matemàtiques han quedat en nivell de suspens per cinquè any consecutiu. I com és possible –pregunto– que la Generalitat avaluï el mètode Innovamat a l'escola pública concertada quan ha demostrat que no funciona i que suposa una despesa afegida de seixanta euros per a les famílies que han de comprar una llicència per fer les activitats en l'aplicatiu digital?

Bé, es tracta d'un sistema que costa molt implementar-lo a l'aula, que requereix de molta formació per al professorat, professors que, a més, la majoria ja no són especialistes, no són matemàtics.

El que cal –i jo dono la pista– és incentivar l'educació docent matemàtica i que els alumnes aprenguin fent servir la llibreta, el llapis, la goma, mitjançant la resolució de problemes, que és l'única manera d'aprendre matemàtiques.

I acabo amb una cosa. Tots els senyors que s'han manifestat aquí, els que es manifestaran després, li compraran la seva tesi, però després, en la seva responsabilitat del Govern...

La presidenta

Senyor diputat...

Manuel Jesús Acosta Elías

...no fan la feina que han de fer...

La presidenta

...se li ha acabat el temps.

Manuel Jesús Acosta Elías

...és reformar i reestructurar aquest sistema educatiu.

Gràcies.

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula la diputada Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, presidenta. Gràcies, doctora Alsina, per la seva compareixença.

Com vostè ha explicat, els resultats que estem veient ara no són nous, no ens han «pillat» per sorpresa, era una tendència que ja venia de lluny i és cert que no s'ha sabut o no s'ha pogut revertir. I per això crec que no podem perdre més temps i que és urgent canviar la situació, i per això crec que és també tan important escoltar a qui més en sap, com en aquest cas vostès.

Les competències bàsiques són necessàries per entendre el món –vostè ho ha dit–, però jo crec que també són importants perquè són un pilar del dret a l'educació. És

a dir, si durant l'educació obligatòria no som capaços d'aprendre allò que és més bàsic, quin sentit té i què és el que estem ensenyant.

I per això vostè ha dit que necessitem una reorientació educativa i jo tinc algunes preguntes.

La primera és..., ha fet esment de la important bretxa de gènere a l'hora de l'aprenentatge de les matemàtiques. Com podem superar aquesta bretxa?

La segona és quina és la metodologia que necessitem? Perquè és cert que veiem uns resultats que són dolents en matemàtiques, però més enllà dels resultats d'ara sempre és cert que les matemàtiques han tingut una fama de difícils. No sé si és per un problema en l'explicació, perquè s'ha començat a explicar tard, perquè amb les ràtios que tenim és complicat fer-se d'entendre, pels processos madurats de cadascú, per l'enfocament. M'agradaria saber per què ho són.

També voldria saber si la formació del professorat és l'adient. Què necessitem, no només en la formació inicial sinó també al llarg de l'estada laboral?

I també voldria sumar-me a la pregunta que han fet des d'Esquerra Republicana, i crec que també ha comentat el diputat del Partit Popular, sobre Innovamat. M'agradaria saber què en pensen, sabent que hi ha una certa polèmica. És una empresa privada que, per tant, el Departament d'Educació no avalua, i sí que ens agradaria...

En aquest ventall de possibilitats que tenim, en aquesta necessària reorientació educativa, torno a insistir, quina és la metodologia i quins recursos necessitem per poder superar aquesta crisi educativa que estem patint.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Mixt, i té la paraula la senyora Rosa Soberana.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, presidenta. Gràcies, senyora Montserrat Alsina per la seva compareixença, i disculpeu que no tinc veu.

La seva compareixença davant aquesta Comissió d'Educació i Formació Professional...

La presidenta

Si es pot acostar una mica més al micròfon... Podem provar-ho així?

Rosa Maria Soberana i Bonet

Han parlat del deteriorament contingut, a part de les matemàtiques, sobre la llengua electora i comprensió electora. Diu que hi ha hagut un gran retrocés també en investigació i transparència.

Jo seré molt breu. Li faré unes preguntes i si me les pot respondre li ho agrairé.

Quines són les causes que provoquen els baixos resultats i que porta a la manca de recursos, com vostè ja ha dit, però què més hi ha? Què més es necessita?

Per què els docents estan desmotivats? No creu que la càrrega que suporten aquests professionals, amb les tasques que tenen a veure amb l'ensenyament, tenen responsabilitats que no els hi pertoca i tenen també un excés de burocràcia i càrrega horària?

De quines millores parla que li demanen al Parlament? Què és el que s'ha de fer des del Parlament de Catalunya per poder millorar aquestes mancances?

Ens ha dit també –i al dossier hi consta– que València i Balears es van inspirar en Catalunya. Ells han millorat, però Catalunya no. Llavors, alguna cosa estem fent malament des de Catalunya perquè no tirem endavant, sinó que retrocedim.

Els canvis que s'han fet últimament en l'ensenyament amb diferents tipus de forma d'ensenyar. Fins i tot pretenen «educar» des de l'escola. Perdó, a l'escola s'ensenya; eduquem els pares, que per alguna cosa tenim aquesta responsabilitat. No li podem transmetre aquesta responsabilitat als professors, que ja tenen prou feina.

Diu que l'ensenyament ha endarrerit els resultats i que demostra que aquest model no funciona i que els docents i els alumnes en pateixen els resultats. Evidentment, en pateixen els resultats, però és que també suporten una càrrega brutal de feina que no els correspon als docents.

Res més.

Aquestes són les meves preguntes.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula la diputada Gisela Navarro.

Gisela Navarro Fuster

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Gràcies, senyora Alsina per la seva compareixença.

Expressar, evidentment, el nostre agraïment a tota la societat catalana de matemàtiques. Que avui vostès siguin aquí no és només una formalitat d'aquesta cambra, sinó que és un recordatori d'aquest valor que té la mirada compromesa i vocacional de totes les persones i institucions que treballem per millorar l'educació al nostre país.

Les matemàtiques són molt més que una assignatura de primària o secundària, però sovint han tingut, històricament, unes connexions. I parlo ara en veu pròpia, confesso els meus sentiments i la recordo com una assignatura molt difícil, de vegades avorrida i allunyada, per mi, de la realitat que jo estava vivint en aquest moment.

Però jo estava equivocada. Les matemàtiques són el contrari de tot això. Són una manera de pensar, és una manera d'entendre el món i de descobrir tot el que ens envolta. A més, és un llenguatge propi, universal i que ajuda a tothom a prendre decisions i imaginar solucions de pràcticament tot el que ens envolta.

I sabem, llavors, que quan un infant connecta i aprèn aquest llenguatge, quan perd aquesta por, que jo no vaig poder perdre mai, trobar sentit a alguna cosa i el transforma per sempre. És aquesta espurna la que persequim, vostès com a institució i crec que tothom que està aquí assegut en aquesta cambra.

És per això que pren importància el que vostè ha dit, una frase, i és que ens uneix a aquesta voluntat de millorar a tots, cadascú des del seu rol.

En què? Doncs en la millora de la competència matemàtica de tot l'alumnat, en la reducció de les desigualtats, en especial de gènere, que també s'ha mencionat,

l'acompanyament al professorat i la perseverança per crear vincles entre el món educatiu i el científic, que vostè també ha mencionat, que ens permeti despertar aquestes vocacions, especialment entre les noies, i construir les eines suficients per afrontar aquest futur canvi que tenim. El departament, òbviament, està duent a terme diferents accions. I no vull entrar molt en detall, però, bé, tothom ho coneix, la consellera moltes vegades les esmenta, el programa Florens, les mentories matemàtiques, el programa PSMAT, les concrecions de l'àrea matemàtica de primària i secundària, molt important, o les formacions a docents.

I vull també, ja que tinc la paraula, posar de relleu el paper que ha jugat el món local en l'impuls de diferents projectes molt comunitaris. Però aprofito que tinc aquesta paraula per agrair i felicitar la Societat Catalana de Matemàtiques per un dels projectes històrics més coneguts que, també ja s'ha dit, són les proves Cangur. I li tinc unes preguntes breus, molt breus.

Com creuen vostès que podria millorar l'avaluació de les competències matemàtiques més enllà de les proves externes i que ja coneixem?

Quins models internacionals de referència creuen que Catalunya hauria de mirar amb una mica més d'atenció?

I, la darrera, com podríem connectar millor l'aula amb el món real i científic perquè les matemàtiques siguin percebudes com a útils, divertides i molt més properes?

Per descomptat, moltes gràcies per la seva feina d'avui i dels darrers anys i pel compromís que vostès tenen amb aquesta millora educativa que tots i totes perseguim.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada.

Senyora Alsina, ara té vostè un torn de cinc minuts per contestar als grups parlamentaris o allò que potser a la primera intervenció li ha quedat pendent d'explicar-nos. Seva és la paraula.

Montserrat Alsina i Aubach (presidenta de la Societat Catalana de Matemàtiques)

Bé, les matemàtiques són difícils, però em sembla que em serà més difícil ara amb cinc minuts intentar contestar totes les preguntes.

La SCM actua amb independència, vocació de servei públic, això ha quedat clar i, per tant, no tenim interessos comercials i mirem d'abstenir-nos, de pronunciar-nos a favor o en contra d'empreses. Pensem que donar tant d'altaveu, premsa i mitjans públics a una empresa és potser el pitjor que podem fer.

Aleshores, estem parlant de metodologia i això volia lligar-ho amb alguna de les intervencions que s'han fet, quan les preguntes a vegades és fem la metodologia correcta? El nostre punt de vista és diferent, no simplifiquem les coses. Potser un dels problemes és justament que han posat la metodologia dintre de la normativa. Un currículum perquè sigui equitatiu, un currículum, que el que vol és fer d'ascensor social, que el que vol és garantir realment l'equitat, el que ha de fer és fixar aquests sabers, tenir clar això. Perquè, la metodologia de què depèn? És el què qui com – que potser recorden aquest programa. El què, on volem arribar, què és el que necessitem; el qui, a qui va dirigit, són uns alumnes d'alta complexitat, és un centre d'una manera, és d'una altra, tenim ràtios petites, tenim la situació que tenim i això és el que ens fa triar el com.

Evidentment, per a això què cal? Cal una de les mesures, com deia, d'acord?, perquè em demanàveu mesures concretes, poder estructurar això. Les matemàtiques són difícils, això no ho podem canviar. Potser la seva dificultat és que no podem construir sobre el buit. Es necessiten uns fonaments i es necessita fer-ho de manera sistemàtica. No podem entendre les multiplicacions si abans no hem après a sumar i, per tant, és important aprendre a sumar i després aprendre les taules de multiplicació, sí, perquè després vindrà una altra cosa que es recolzarà allà.

Per tant, això el que vol dir és que quan fem una concreció ha de ser quelcom estructurat, documentat i hem d'anar més enllà del que de moment s'ha fet.

S'han fet coses, evidentment, estem en contacte amb el Departament d'Educació. S'ha treballat, com dèieu ara, amb el programa Florence i s'ha atacat i s'ha treballat molt justament tota aquesta part del com per donar més eines al professorat. És bo, està bé, però no és suficient.

Nosaltres no tirem terra sobre del que s'ha fet, sinó que volem anar més enllà. Justament aquesta tarda –i lamento la coincidència– tenim una reunió amb la directora general per parlar dels postgraus, un anunci que havia fet la consellera perquè la formació –aquí ha sortit– és important.

El professorat, per realment comunicar les matemàtiques, necessita estar segur del que coneix. I això no és només fent activitats de descobriment. Aquí hi ha evidències científiques, aquí cal consolidar.

I això em lliga amb el tema de la bretxa de gènere, però que teniu aquí la documentació. A primer de primària un estudi espectacular, dos milions i mig i de tota la població, no ens fem trampes al solitari. Si volem fer una bona avaluació, una de les preguntes que se'm feia –i tenim dades poblacionals–, no ens podem conformar amb unes dades d'una mostra.

Amb aquestes dades es veia que no hi ha diferència biològica, que el talent no té gènere. El que ho feia canviar és –i teniu alguns comentaris detallats perquè es vegi– l'estudi perpendicular. No hi entraré, però al cap d'un any els nens que estaven repartits s'han acumulat i han avançat i les nenes han reculat. Realment preocupant.

Potser estem potenciant massa aquest descobriment i aquesta creativitat, i els que som docents veiem sovint com noies fins a batxillerat, a tots els nivells que els surt, et demanen: «Puc tenir un altre exercici per tornar a practicar?» Ens ho deien la setmana passada en el concurs Babres: «Em va anar tan bé tenir un concurs de mostra per sentir-me segura! Ens sentim qüestionades constantment». Fins i tot jo he de confessar, com a presidenta, que he pensat més d'una vegada: «Potser si fos un home, això no em demanarien que ho justificués». Per tant, fem una aposta valenta.

Em demanàveu una llista de propostes concretes. Anem a resumir-ho. Hores suficients de matemàtiques. No pot ser que siguem l'única comunitat amb tres hores a ESO. Hem de ser valents.

De fet, es va aprovar que a quart d'ESO s'havien de fer matemàtiques A i B i justament no per menys tenir ningú, sinó per donar més oportunitats. És el moment de posar més ciències al currículum. Això sí que ho arregla.

Necessitem quatre hores també a primer de batxillerat.

La formació de professorat és qüestió més d'universitat.

La presidenta

Senyora Alsina, ha exhaurit el temps. Ho lamento perquè realment és molt interessant la seva exposició i li dono les gràcies per aquest dossier que ens ha fet arribar als grups parlamentaris, amb problemes que van des de la primària fins al segon de batxillerat i del qual, li ben asseguro que, com a mínim, aquesta presidenta intentarà fer aquests problemes a veure el nivell d'abans si es correspon amb el nivell actual.

I, per tant, agraeixo la seva intervenció. Ha estat molt interessant i, sense més, l'hem d'acomiar en aquest moment.

Montserrat Alsina i Aubach (presidenta de la Societat Catalana de Matemàtiques)

Moltes gràcies, per escoltar-me i, evidentment, contestarem totes les preguntes que no hagin quedat contestades en altres moments.

La presidenta

Perfecte. Pot trobar vostè la via que li sembli oportú a través de correus electrònics o de la manera que cregui convenient.

Montserrat Alsina i Aubach (presidenta de la Societat Catalana de Matemàtiques)

Tenen la targeta també.

La presidenta

Moltíssimes gràcies.

Montserrat Alsina i Aubach (presidenta de la Societat Catalana de Matemàtiques)

A vosaltres.

**Compareixença d'una representació del Col·legi Oficial de
Pedagogia de Catalunya per a informar de la participació
d'aquesta entitat al Consell d'Educació de Catalunya**

357-00290/15

La presidenta

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la Compareixença d'una representació del Col·legi Oficial de Pedagogia de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar de la participació d'aquesta entitat... –(Veus de fons.) Sisplau, prego una mica de silenci i d'ordre, senyor García–, per informar de la participació d'aquesta entitat al Consell d'Educació de Catalunya.

(Pausa llarga.)

La vicepresidenta

Benvinguda, doctora Maria Victòria Gómez Seres. Ara tindrà un temps de quinze minuts per a fer la seva explicació i, a continuació, els grups parlamentaris disposaran de tres minuts per formular-li les preguntes que creguin oportunes i, després, vostè tindrà cinc minuts més per donar resposta o, bé, aclarir algun tema que li hagi quedat pendent a la seva primera intervenció.

Gràcies.

Endavant.

Maria Victòria Gómez Seres (representant del Col·legi Oficial de Pedagogia de Catalunya)

Perfecte. Molt bé. Moltíssimes gràcies. Bon dia a tothom.

Senyora presidenta, senyors i senyores diputades, moltes gràcies per donar al Col·legi Oficial de Pedagogia de Catalunya l'oportunitat de donar-se a conèixer i reivindicar-se. Vull agrair a la constitució d'aquesta mesa i comissió l'oportunitat d'explicar-nos.

Quan ens va arribar al Col·legi que podíem estar a la compareixença, doncs, jo em vaig fer una compareixença dividida en quatre parts, perquè en el *mail* no especificava el temps que teníem i, per tant, jo tenia, doncs, quatre parts en el meu discurs, que serien qui som els pedagogs i d'on venim, una mica per justificar el pes de la pedagogia; què fem en el sistema educatiu; què demanem i què ens preocupa. Però jo deixaré aquí el dossier, per si algú de vosaltres després el vol estudiar, i em dedicaré, bàsicament, a parlar de què fem en el sistema educatiu i què demanem.

Per tant, sí que hem de dir que la figura del pedagog és pròpia de l'escola per dos punts: en primer lloc, per tradició i recorregut en la història de l'educació i de la pedagogia, que aquest seria el punt que m'he menjat, la història de la pedagogia, i, per tant, allí es demostra que és imprescindible. I, també, en segon lloc, per la formació en competències que adquireix al llarg de la seva formació acadèmica.

Si contemplem el pla d'estudis que té el grau de pedagogia, podem veure que estem especialitzats en l'anàlisi i la detecció de necessitats, en la intervenció educativa, en l'atenció a les necessitats educatives especials i específiques, en tecnologia educativa i avaluació de sistemes i processos educatius, o sigui en la organització i administració del sistema educatiu, així com en les institucions formatives, tant de l'educació formal com de l'educació no formal. Dir també que l'equip que tenia fins ara la consellera està format per molts pedagogs i pedagogues.

El pedagog en el sistema escolar sempre té en compte el context social i comunitari en què es mou l'alumnat i la seva família. La seva responsabilitat dins d'aquest sistema escolar comporta una actuació coordinada i conjunta amb els equips docents i professionals.

El pedagog té sis ponts i xarxes de treball, tant amb el Departament de Salut, amb les derivacions que ha de fer; tant amb el Departament de Justícia, de Treball, d'Afers Socials i Famílies, Departament d'Empresa i Coneixement, Administració local i comunitària i per fer front comú en la lluita contra les desigualtats socials i la segregació escolar.

Per aquests motius reivindicuem que la pedagogia és un àmbit socioeducatiu, no és un àmbit específicament acadèmic. És socioeducatiu amb identitat pròpia i amb una presència imprescindible des de l'educació infantil fins a l'etapa postobligatòria.

Els pedagogs, com els psicopedagogs, a qui també representem al col·legi, treballem per garantir una educació que sigui inclusiva, personalitzada i contextualitzada, des d'una mirada global i integral de l'alumnat en els equips docents, les famílies i la comunitat.

Aquest professional de la pedagogia i la psicopedagogia treballa immers en equips multidisciplinaris, per exemple, en els EAPs, o bé com a orientadors a secundària, i els hi puc assegurar que fan una feina molt gran.

Perquè senyores i senyors diputats, vostès segurament estan al corrent de tots els alumnes que ara mateix a primer de secundària tenim molt angoixats, perquè són alumnes que han arribat a primer d'ESO sense una bona transició, o des de l'escola no se'ls ha fet una bona transició. Per tant, molts d'aquests alumnes se senten perduts, estaven en una escola, ho coneixien tot, tenien dominat el seu ambient, són invisibles, estan desbordats, perquè d'un dia per l'altre han de convertir-se gairebé en responsables del seu propi aprenentatge sense que ningú els hagi assessorat.

Les CAEIs dels instituts, i també de les escoles primàries, són eternes, en parlar al voltant de deu-dotze alumnes cada setmana, perquè mostren signes preocupats. No són alumnes de necessitats educatives especials, però sí que comencen a demostrar signes preocupants de manca de benestar emocional. Alumnes amb una baixa autoestima, alumnes sense eines per encarar el seu futur, alumnes preocupats perquè no poden abordar tot el pla d'estudis.

Per tant, són nombroses els casos que s'aborden i que potser no són considerats prioritaris o vulnerables en el sentit administratiu, però que sí que reflecteixen situacions reals de patiments i dificultats en famílies, problemes d'ansietat, angixa i desmotivació.

Per tot això, per tots aquests casos, mereixen la pena l'atenció i el mateix respecte professional o qualsevol altra situació de vulnerabilitat reconeguda. Per tant, per aquí demanem la feina del pedagog.

Què demanem quant al Consell d'Educació de Catalunya, que és el tema que avui ens centra? El Col·legi de Pedagògics de Catalunya, Copec, des de la seva fundació el 2002 ha estat sempre un clar defensor de l'educació com a pilar fonamental per al desenvolupament personal i col·lectiu, amb una trajectòria consolidada de compromís amb la qualitat acadèmica, la promoció del coneixement pedagògic i la defensa dels drets dels infants, adolescents i joves.

El Copec ha treballat incansablement per aportar la veu de la pedagogia i la psicopedagogia en els diferents espais de debat i presa de decisions educatives.

Des del 2007, que aleshores hi havia com a president del Consell d'Educació el senyor Pere Darder –a qui ja vam anar a veure en el seu moment–, el col·legi va demanar integrar-se al Consell d'Educació.

A partir d'aquí, fins al 2017 no vam tornar a fer una altra acció i vam expressar reiteradament la nostra voluntat i predisposició per formar part d'aquest consell, oferint sempre la nostra expertesa en pedagogia i psicopedagogia com a aportació clau per a l'enriquiment del sistema educatiu.

Els diferents presidents amb els quals ens vam anar reunint sempre ens van animar a: «Espereu, espereu, s'ha de canviar la llei. Tant de bo quan surti la llei podreu entrar al Consell d'Educació».

Quan va ser el moment, evidentment, el Copec va presentar tots els documents necessaris per a poder participar i, per tant, nosaltres vam cursar tota la paperassa.

Tanmateix amb la nova configuració del consell, derivada de la llei 3/24, el Copec va quedar exclòs, sorprenentment. Vam rebre la notificació per *mail* el 31 de juliol –per *mail*, 31 de juliol–, quan el Govern ja era fora –recordem que hi havia hagut eleccions al mes de maig, per tant el Govern era fora. També estàvem en ple període vacacional. Per tant, nosaltres vam entrar el recurs ràpidament quan vam rebre el mateix dia el *mail*, però evidentment no vam obtenir cap resposta, per tant no vam tenir dret a rèplica. Els he de dir que va ser molt decebedor, ni dret ni dret a rèplica.

Els nostres col·legiats, a qui se'ls va informar, evidentment no s'ho podien acabar... Com a presidenta, jo he de donar la cara, vostès ho saben: «Però com és possible? Com és possible? No es pot entendre que un col·legi professional que està al servei de l'educació no estigui en el Consell d'Educació».

Bé, a la tornada de vacances, evidentment, ens vam posar en marxa. Primer de tot, vam anar a veure la consellera Ester Niubó, la qual ens va remetre al senyor Del Pozo, el president del Consell d'Educació. Una altra decepció. Vam estar parlant amb el senyor Del Pozo i ens va dir: «Home, jo ho entenc. Jo estic molt a favor dels pedagogs. He estat a molts tribunals de doctors en pedagogia, però vostè ha de comprendre, senyora Victòria, que la llei és molt nova per modificar-la, i jo acabo d'estar nomenat». I així vam sortir d'allí dintre, sense cap mena d'escletxa per poder discutir o per poder consensuar.

Jo els faré entregar ara d'un dossier en què hem recorregut –si ho vol, per a vostès–, en què expliquem tot el recorregut que hem fet.

Clar, davant d'aquesta decisió que considerem molt injusta i peyorativa pel nostre col·lectiu professional i pel sistema educatiu, el que vam fer va ser començar a veure grups parlamentaris. Per tant, ens vam reunir amb totes les persones de la Comissió d'Educació, dels diferents grups parlamentaris que ens van donar el seu suport. D'aquí, aquesta compareixença que agraeixo moltíssim.

Més tard, vam ser rebuts pels grups parlamentaris. També ens vam reunir amb totes les entitats i col·legis professionals que formen part actualment del Consell d'Educació. Vam estar amb doctors i llicenciats, vam estar amb diferents sindicats, vam estar amb diferents persones, amb Rosa Sensat també. A tots elles els vam demanar que ens fessin o que ens donessin suport. Evidentment, tots aquestes persones que actualment estan formant part del Consell d'Educació ens van donar suport i les cartes estan incloses, que vam intercanviar i de suport en el dossier.

Jo crec que vam donar tant la tabarra que, finalment, com que havia sortit una primera remesa en què podíem participar com a ciutadans en l'elaboració del decret d'orientació, nosaltres hi vam entrar. Jo mateixa vaig fer moltes aportacions del que hauria de ser la tutoria, del que hauria de ser l'ensenyament personalitzat, del que hauria de ser l'acompanyament, etcètera.

Davant d'això, quan ja es va fer, dintre de la comissió del Consell d'Educació, es va parlar i es van fer les esmenes al decret d'orientació, des de la permanent ens van invitar a poder fer aportacions i esmenes. Evidentment, nosaltres vam tornar a treballar el decret d'educació i vam fer les esmenes corresponents, però no les vam poder presentar nosaltres mateixos. Per què? Perquè no érem part del Consell, sinó érem simplement invitats. Per tant, un col·legi professional ens va fer el favor de presentar les nostres esmenes, cosa que continua sent molt peyorativa. Agraïts de poder contribuir, però no deixa de ser, d'alguna manera, peyorativa.

Clar, l'expertesa professional, la visió transversal i el coneixement de la realitat educativa que aportem els nostres col·legiats i col·legiades del Copec, més de 1.350 col·legiats, i ho dic perquè sí han entrat altres associacions en el Consell Escolar que no tenen més de dos-cents o tres-cents participants. Per tant, és a dir, deixar fora un col·lectiu de 1.350 professionals..., a part, no comptem els estudiants associats que tenim, home, pesa una miqueta, no?, perquè segons ens van indicar

alguns sindicats ells han entrat, més o menys, o no els han deixat entrar pel nombre d'afiliats que tenen. Per tant, és a dir, bé, jo tinc 1.350 col·legiats, sense comptar els estudiants associats, i hi ha associacions amb menys de tres-cents associats que hi són.

Dir també que nosaltres treballem i representem l'administració pública, perquè, evidentment, els psicopedagogs i pedagogues que tenim als EAPS són administració pública; els orientadors que tenim en els instituts són administració pública, i també, evidentment, a les escoles concertades, als gabinets psicopedagògics, que es coordinen amb equips multidisciplinars. Són un valor dirigit, afegit, per a la construcció d'un sistema educatiu més just, inclusiu i de qualitat.

És per aquest motiu que nosaltres reivindicuem amb fermesa el dret i la necessitat de formar part del Consell d'Educació i denunciem també, perquè ho hem anat veient al llarg del que ens han anat dient les persones que ara mateix estan dintre del Consell d'Educació, la poca transparència del procés de composició, la manca de criteris clars pel que fa a la inclusió o exclusió de les entitats, a més del dret a rèplica que se'ns va negar, donada la sortida del Copec.

Bé, per demanar la nostra incorporació al Consell d'Educació de Catalunya, què ens avala? Doncs, mirin, primer de tot ens avala el Decret 150/2017, d'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema inclusiu. Reconeix específicament que ha d'haver-hi els equips d'assessorament i orientació pedagògica, que són els EAPs, més els orientadors, que constitueixen, com diu la llei, un element essencial de model inclusiu amb funcions de detecció, avaluació psicopedagògica, assessorament al professorat i coordinació interinstitucional.

També ens avala el mateix dictamen 3/25, del Consell Escolar de Catalunya, sobre el projecte de Decret d'orientació educativa, el qual insisteix en la necessitat d'enfortir els equips d'orientació als centres i reconeix la figura del psicopedagog i del pedagog com a perfils imprescindibles en aquests equips. Consell Escolar de Catalunya, Consell d'Educació.

I, finalment, també ens avala la síndica de greuges amb el seu informe sobre la educació inclusiva, de 2024, que alerta de la insuficiència de recursos psicopedagògics d'EAP i d'orientadors, fet que repercuteix directament en l'equitat

educativa i en l'atenció primerenca a l'alumnat amb necessitats educatives primerenques i especials.

Per tant, ja per concloure, els puc dir que el sistema educatiu català ha constituït un model inclusiu basat en els serveis pedagògics. Substituir o diluir aquests perfils seria incoherent en el marc legal i també perjudicial per a l'equitat i el benestar de l'alumnat.

El Col·legi d'Oficial de Pedagogia reitera la seva disposició en col·laborar per a la millora de la coeducació del país alineat amb els objectius del Departament d'Educació, amb el Consell d'Educació de Catalunya i amb el Parlament per a consolidar un model d'orientació que sigui coherent, inclusiu, però que no descuidi la vessant pedagògica i psicopedagògica.

Restem a la disposició de les institucions per dialogar, compartir i sumar, amb la convicció que una educació de qualitat només és possible si compta amb totes les figures que l'enriqueixen.

Confiem que aquest dossier que tenen aquí vostès serveixi per reconèixer la trajectòria del nostre col·lectiu i obrir definitivament les portes a una participació justa i necessària dins d'aquest Consell Escolar de Catalunya.

Per tant, amb humilitat, però amb fermesa, jo sí que reitero el fet de pertànyer de forma imminent al Consell d'Educació de Catalunya.

La vicepresidenta

Doncs, moltíssimes gràcies, doctora Gómez. I ara serà el torn dels grups parlamentaris proposants i, en primer lloc, té la paraula del Grup Parlamentari PSC i Units, la senyora Rocío García.

Rocío García Pérez

Molt bon dia, moltes gràcies. Agrair a la representant del Col·legi Oficial de Pedagogia la seva compareixença.

L'interès que manifesten per ser part de ple dret de la composició del Consell d'Educació de Catalunya, que ha sigut aprovada ara fa recentment dos anys, doncs,

l'entenc perfectament, bàsicament perquè vaig ser ponent de la llei i crec que entenc perfectament el que ens ha expressat.

Volia aprofitar també per recordar que a la ponència de la llei, en seu parlamentària, el nostre grup parlamentari va defensar que Consell d'Educació havia de continuar sent el màxim òrgan de participació de la comunitat educativa en la teoria i en la pràctica. I en aquest sentit ens felicitem per haver aconseguit que l'administració reduís el seu nombre de vocalies per acabar amb bloquejos que s'havien produït i també per obrir el plenari a tot el sistema educatiu.

Vam voler així donar fi al malestar que es generava sovint entre la comunitat educativa pels seus dictàmens i manifestacions, que no sempre eren objectius i objectivables, i perquè la veu de les expertes i de la comunitat educativa havia de sentir-se alt i clara. Avui és un exemple que no ho vam aconseguir tot i que el que nosaltres proposàvem, que era l'increment de la comunitat educativa professional i dels col·legis professionals, passant del trenta-cinc al quaranta per cent de representació del plenari, doncs, no vam aconseguir que s'aprovés. Aquesta és la veritat i li ho volem dir, i nosaltres proposàvem passar de vint-i-sis, com és actualment el nombre, a seixanta. Això no va ser recolzat, la nostra proposta no va ser recolzada i, evidentment, ara no hi ha un lloc per molts professionals com vostès que sí que formen part del sistema i que haurien d'estar inclosos. Aquesta és la realitat.

La compareixença d'avui ens ho demostra. La llei hauria d'haver anat molt més lluny, com així ho recollien també les nostres esmenes. Tot i això, en aquesta legislatura el Departament d'Educació i FP continuarà amb aquesta mà estesa que vostè expressava, tot i que no li satisfà del tot, però és que s'està ajustant a la llei. I treballant al costat de la comunitat educativa, de les entitats socials, dels centres, del professorat i dels col·legis professionals, com no? Perquè totes les veus són necessàries i imprescindibles.

Dir-los que aquesta llei, com deia, no era la que nosaltres hauríem fet, no és la que hauria fet el Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, com així vaig expressar fa dos anys en sessió parlamentària, però és la que tenim, i és la que la democràcia parlamentària va aprovar.

Per això, des del nostre grup vam defensar sempre una norma molt més participativa, amb major presència de més veus expertes dels sectors professionals i dels col·legis i, sobretot, sí, que això sí que ho vam aconseguir, és que el fora escola, el que és totes les entitats que treballen en el lleure, aquelles que també són expertes en segregació escolar, en abandonament escolar, en formessin part.

Per tant, aquesta compareixença que avui ens fa ens constata que ara tenim recorregut per fer, que hem de buscar aquesta fórmula, que d'entrada té l'espai de la segona corona per participar en espais també de debat, tot i que, com vostè diu, no pot signar els informes perquè no és de ple dret.

Així, doncs, agrair-li la seva inquietud. Estarem pendents, evidentment, que tot allò que vostès demanin ho pugui atendre el departament i nosaltres, com a comissió i com a grup parlamentari, recollim les seves demandes i agraïm molt la seva compareixença.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts, i té la paraula la molt honorable senyora Anna Erra.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, vicepresidenta. Presidenta de la Copec, gràcies per ser aquí i per explicar-nos una situació que porta temps lluitant perquè el Col·legi de Pedagogia de Catalunya pugui formar part i tingui aquest paper que potser el país, els pedagogs, ha set tan important, pedagogs i pedagogues. Tenim noms de referència i que han set capaços de ser capdavaners del país i ara sembla que tinguin un paper, potser, més al costat o més arraconat.

I a part de la petició que ens feia en concret, jo li volia demanar també quin paper creu que tenen els pedagogs avui dia perquè fins i tot em sembla que –i aquí ho ha demostrat, per no trobar una bona solució que formin part del Consell Escolar de Catalunya–, fins i tot potser no sé si es troben substituïts per molts altres perfils i, en canvi, els pedagogs han quedat potser una mica més arraconats. A veure si tenen aquesta sensació i què s'hauria de fer o quina mirada haurien de tenir per al món de

la pedagogia, perquè en el fons vostès –i aquí vostè no ha tingut temps però ho llegirem en la documentació que ens han fet arribar– tenen tota una trajectòria, una experiència, uns avals, uns suports i em sembla que al país els necessitem.

I llavors, davant de..., que vostè ho ha comentat, que ens va venir a veure tots els grups parlamentaris, fins i tot va sortir una proposta de resolució conjunta, que en breu arribarà a la Comissió d'Educació, estan al seu costat fent aquesta petició al Govern perquè els deixin entrar, diguem-ne, al Consell d'Educació Catalunya i tinguin aquest paper d'assessorament.

I la qüestió és que aquí, des de Junts per Catalunya, nosaltres estaríem oberts a fer aquesta esmena a aquesta llei, que, com qualsevol llei, no és una cosa tancada, sinó que pot tenir capacitat de moure's. Nosaltres estaríem oberts a moure'ns i deixar entrar-los a vostès com a col·legi.

I fins i tot li voldria demanar també si aquest mentrestant això pot ser possible, el Govern pren consciència d'aquest canvi i d'aquesta millora que ha d'haver-hi, tenen algun tipus de paper d'assessorament al costat fins i tot del Departament d'Educació, no?

Senzillament, l'únic que volia demanar és quin paper es troben com a Col·legi de Pedagogia i fins i tot la figura dels pedagogs en aquest moment, que ens sembla que per la situació d'educació del país no podem perdre el seu coneixement i fins i tot la seva vàlua.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Grup d'Esquerra Republicana, i té la paraula la senyora Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Moltíssimes gràcies, vicepresidenta. Moltíssimes gràcies, a la doctora Maria Victòria Gómez per la seva compareixença. També fa mesos enrere vam tenir l'oportunitat de poder fer aquesta reunió més íntima, va poder disposar de més temps per copsar la preocupació que avui ens exposen en comissió.

Bé, des d'Esquerra Republicana nosaltres, primer de tot, volem fer un reconeixement a la seva tasca com a col·legi oficial. Volem posar en valor que malgrat no formar part del Consell d'Educació sempre, sempre han mostrat aquesta predisposició en col·laborar, per aportar, tal com deia, la seva expertesa i el seu coneixement en la millora del sistema educatiu i, a més a més, el seu compromís, en fer aportacions molt valuoses sobre la pedagogia, que sempre hi ha estat, com aquest darrer exemple que vostè ara comentava, amb totes les aportacions que han fet amb el nou decret d'orientació, perquè no hem d'oblidar que els orientadors, les orientadores són pedagogues, no ho oblidem.

Tothom els reconeix, tothom els reconeix la feina i el prestigi de poder formar part d'aquest fòrum de participació, d'aquesta segona línia, però que queda clar que no n'hi ha prou i, a més a més, pensem que sí, que és injust. La nova llei de composició va haver d'afrontar una realitat nova en el món educatiu i hi havia la necessitat imperiosa d'incloure molts més sectors que reflecteixin la realitat educativa que ens trobem avui, de tot el tema de l'educació reglada i fora escola.

Per tant, nosaltres davant d'aquesta situació, i amb la voluntat d'oferir-los una possible solució, aquesta petita escletxa que vostè ara demanava amb la seva intervenció, no sé si seria una proposta agosarada en funció del posicionament també de la resta dels grups parlamentaris, que poguéssim començar a impulsar una modificació a la llei, en concret en l'article 3.c i 3.k, aquest augment dels representants de col·legis professionals més representatius o bé més vinculats a l'educació, que en l'actualitat només n'hi ha un..., tres n'hi ha. A mi em sembla que aquí podria haver-hi un forat de possibilitat de poder augmentar.

Bé, jo ho deixo aquí. És la nostra proposta i a veure si pot tenir recorregut.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula la diputada Jéssica Albiach

Jéssica Albiach Satorres

Sí, gràcies per la seua intervenció. Jo seré molt breu.

Sí que li vull dir que nosaltres estem convençudes de la necessitat de la seua figura, de la necessitat de la feina que fan els centres educatius, de la importància que hi siguin al Consell d'Educació de Catalunya i si s'ha de reformar la llei es reforma. Per nosaltres..., al final les lleis han d'estar al servei de les necessitats i no a la inversa.

I com que és cert que nosaltres, com dir i vull insistir, estem convençudes de la feina que fan, però sembla que alguns posen certes pegues, i sembla també que en un moment en què l'escola té tantes necessitats i tantes complexitats, tots els perfils poden fer de tot i nosaltres no compartim aquesta visió, sí que li demanaria, en l'últim torn, si ens pot marcar les diferències de la feina que fan vostès amb la que poden fer els tècnics d'integració, les educadores socials i els psicòlegs, perquè crec que és important.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn de la resta dels grups i, en primer lloc, pel Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula la diputada senyora Eva García.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta, i moltes gràcies, presidenta del Col·legi de Pedagogs Catalans, doctora Victòria Gómez,

Vull agrair, en primer lloc, la seva compareixença i sobretot agrair la feina que vostès fan també i molt important en el món educatiu.

Miri, nosaltres hem llegit amb molta atenció el seu comunicat en relació amb l'acord de Govern 199/2025 i el model d'orientació educativa que està impulsant el Departament d'Educació, i volem, per tant, agrair la claredat en aquell comunicat i també avui en la seva intervenció aquesta claredat amb què exposen les seves preocupacions i la seva defensa de la professionalitat de la pedagogia i la psicopedagogia dins del món educatiu. Ho coneixem perfectament a través de la diputada Montserrat Berenguer que també ha tingut molta relació amb vostès i amb el seu col·legi.

Nosaltres compartim la importància de garantir que qualsevol canvi en l'àmbit de l'orientació educativa es faci amb el màxim rigor, escoltant, com no pot ser d'una

altra manera, els professionals implicats, i respectant també les competències de cada perfil.

El reconeixement del paper dels EAPs i dels orientadors dels centres, així com la necessitat de preservar una mirada integral i contextualitzada sobre els alumnes són aspectes que nosaltres considerem fonamentals.

Ens comprometem, per tant, senyora Gómez, a estudiar amb deteniment, amb molt de deteniment les qüestions que avui han plantejat, i també en el dossier que ens han fet arribar, especialment pel que fa als rols professionals, amb la necessitat també de garantir la presència de pedagogs i psicopedagogs en totes les etapes educatives i la manca de convocatòries d'oposicions en orientació educativa.

Entenem que aquests elements són clau per assegurar una orientació coherent, inclusiva i de qualitat.

Creiem, per tant, que és imprescindible que el Departament d'Educació mantingui un diàleg obert amb els col·lectius professionals afectats, en aquest cas amb el seu, i defensarem, per tant, que aquest procés es desenvolupi amb transparència i amb una voluntat d'arribar a acords que reforcin el sistema educatiu i els seus professionals.

Nosaltres compartim també la proposta que ha fet ara algun altre grup parlamentari de modificació de la llei i treballarem precisament en aquesta línia per fer una realitat la seva representació en el si del Consell d'Educació.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I és el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el senyor Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, senyora Gómez per la seva explicació.

Bé, nosaltres entenem que la figura del pedagog és evidentment fonamental en el sistema educatiu nostre, a Catalunya, a tot arreu, perquè, com ha esmentat perfectament bé, doncs, és capaç de detectar necessitats peremptòries en els

alumnes; és capaç també d'articular la tecnologia educativa més adient; avaluar el sistema educatiu; organitzar, en definitiva, tot el sistema educatiu. I, per tant, doncs, és una figura clau en aquest ambient socioeducatiu que també ha expressat vostè.

Amb la qual cosa, doncs, nosaltres podem entendre, doncs, el seu desgrat, per dir-ho d'alguna manera, de no poder estar inclòs en el Consell d'Educació de Catalunya. Nosaltres podrem tenir més coneixement de causa quan sigui propícia per part seva una reunió. Vostè parla que s'han reunit amb tots els grups parlamentaris. Segurament per error no s'han reunit amb nosaltres. Tendim la mà perquè, quan sigui possible, ens pugui explicar detalladament els seus arguments per ser representants del Consell d'Educació de Catalunya i fins aquell moment, doncs, estudiarem les propostes que ens facin arribar i després ja determinarem quina seria la nostra postura.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Rosa Soberana.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, vicepresidenta. Agrair-li la seva compareixença a la doctora Maria Victòria Gómez per tot el que ens ha exposat i per fer palès la manca de recursos, de representació que tenen vostès.

No es pot entendre com amb la tasca que vostès fan i amb els 1.350 col·legiats que vostè ens ha dit que tenen i, a més, estan avalats pel Consell Escolar i per la síndica de greuges, no tinguin ni vot ni veu i que hagin d'actuar a través d'altres associacions.

Jo seré molt breu. El que li demanaria al Govern és que d'una vegada tinguin el seu reconeixement, que cal que sigui de manera urgent i cal també fer difusió –molt important– de la tasca que vostès fan i que fins ara per molts és desconeguda.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I ara disposa de cinc minuts més per donar resposta. Li demanaria, doncs, que intentés sintetitzar. Ja sé que és complicat, però els temps...

Maria Victòria Gómez Seres (representant del Col·legi Oficial de Pedagogia de Catalunya)

És tota una prova de síntesi, però sí que començaré una miqueta contestant aquí, no?

És a dir, vejam, la figura del pedagog és una figura social educativa. No podem deslligar que el pedagog només és un àmbit acadèmic. No, no, quan nosaltres fem una intervenció educativa tenim en compte tot el context. I això per què ho dic? Doncs, perquè això ve molt arrel del que també va preguntar la senyora Jéssica, perquè hi ha molts perfils que avui en dia volen entrar dintre de l'escola, i dius: «Vejam, tothom no hi cap, però sí que hem de prioritzar què és el que necessitem».

Per tant, i com ha fet referència també la senyora diputada del Partit Popular, nosaltres en aquesta exposició que portava preparada també volíem parlar d'aquest decret de Govern que es va aprovar el 29 de juliol. No sé per què el Govern sempre ha d'aprovar les coses dos dies abans, quan ja tenim tothom la maleta feta i, per tant, se'ns despisten moltes coses. Però amb aquest acord de Govern sí que d'alguna manera estan propiciant tot el que és l'orientació socioeducativa. Però aquesta orientació socioeducativa s'ha de fer dintre de l'escola i aquesta orientació no ha de ser única i exclusivament assistencialista. Ha de ser cognitiva, d'acord?

Per tant, nosaltres el que demanem és que estem d'acord en què treballadors socials, TIS o bé educadors estiguin al costat de les famílies, però el seu rol real, sobretot el dels educadors, és fer aquest pont entre l'escola, la família, el barri i la comunitat. Que després el pedagog a dintre això ho tindrà en compte i treballarà amb un equip multidisciplinar. I en una EAP ens trobem amb educador social, però els educadors socials, per exemple, per posar un exemple, en el seu pla de formació, en el seu pla d'estudis ells no fan diagnòstic.

Per tant, és a dir, nosaltres podem engegar una campanya de volem estar aquí, volem estar allà, volem estar no sé què, però realment nosaltres ens hem de cenyir amb allò que ens han preparat. Els graus tenen un pla d'estudis que guia la professió de cada un d'aquests perfils. Per tant, a mi em sembla que això és molt necessari.

Aleshores, aquest acord de Govern que ha entrat tres-cents seixanta perfils que no són pedagògics, que no tindran en compte tot el que és el sistema cognitiu i totes les necessitats educatives especials que tenen els infants a dintre l'escola, em sembla que és greu, per dir-ho d'alguna manera.

Per què? Perquè l'altre repte que nosaltres tenim com a col·legi professional i que està en aquests papers és que nosaltres només tenim cabuda o bé en els EAPs, que llavors sí que entrem a primària i a infantil i podem detectar les necessitats que hi ha de socialització, del llenguatge, del que sigui, però després no ens tornem a veure fins a secundària, que estem com a orientadors. Clar, jo em pregunto, com a EAP podem veure totes les dificultats que hi ha en una escola?

Saben com van els EAPs? És a dir, els mestres –i jo he estat molts anys formadora de mestres en la universitat–, els mestres quan fan formació contínua i quan estan en el d'això et diuen: «És que jo quan estic a l'aula veig les necessitats. No les sé dir, no sé què tenen aquells nens, però sé que alguna cosa tenen, i necessito tenir un especialista a la meua vora, que és el pedagog o el psicopedagog, que em digui que li passi unes proves, que faci i que, per tany, jo ja puga començar a treballar». Perquè, clar, en la història de la pedagogia una de les coses que hem de dir és que una de les principals funcions de la pedagogia des de l'any 1914, que es va crear la primera càtedra, fins a l'actualitat és la formació de mestres. Per tant, és a dir, nosaltres hem d'estar al costat dels mestres; no som els seus enemics, i a vegades algun Govern ens ha volgut mostrar com els seus enemics. No ho som, estem al seu costat per detectar totes les necessitats que hi hagi i per, d'alguna manera, pal·liar aquestes necessitats.

Per això deia que quan nosaltres fem una avaluació d'un nano, evidentment que tenim en compte el seu context, evidentment, però és que els nanos pateixen igual quan tenen un context molt desafavorit o quan no el tenen tan desafavorit, i per això jo volia parlar també de les transicions. És a dir, qui prepara els nanos de sisè de primària perquè arriben a un institut amb 1.500 alumnes en el qual seran la puceta que els insultaran, no sabran on són, no troben l'aula, després tindran un profe cada hora amb una matèria que, a més, els posaran un altre sistema d'avaluació. Perquè molts d'aquests nanos que arriben a l'institut venen d'escoles de projectes! Si han

fet un examen una vegada o dos a la seva vida i les competències bàsiques! Si l'altre ho feien per projectes! I ara resulta que entre el de mates i pel pròxim dia tindràs un control, i entre el d'història o de *science bits* i els diuen: «En dos dies, control». Qui els ha ensenyat a organitzar-se? Això és molt angoixant per les famílies. I ara mateix en els CAEls ens estem trobant amb nanos de molt bon rendiment angoixats, enfonsats en la misèria, perquè és que estan desbordats, estan invisibilitzats. Aquí és on entra també la figura de l'orientació.

Per això nosaltres reclamem el pedagog.

I després també una miqueta...

La vicepresidenta

Em sap greu, però se li ha acabat el temps.

Maria Victòria Gómez Seres (representant del Col·legi Oficial de Pedagogia de Catalunya)

Bé, volia contestar que amb alguns grups van demanar audiència, però perquè les agendes estaven plenes no ens han pogut atendre. Per tant, jo et demano des d'aquí disculpes.

La vicepresidenta

Doncs, moltíssimes gràcies, senyora Gómez, per la seva capacitat de síntesi, per la seva compareixença i sobretot pel treball diari que fan des del Col·legi Oficial de Pedagogia de Catalunya.

Moltes gràcies.

Suspenem un minut la sessió per acomiadar la compareixent.

Gràcies.

Maria Victòria Gómez Seres (representant del Col·legi Oficial de Pedagogia de Catalunya)

Molt bé. Gràcies.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

La presidenta

Bé, doncs, continuem amb l'ordre del dia, ara passem al punt tres. *(Veus de fons.)*
Sisplau.

**Compareixença d'una representació de l'Associació Trastorn
Espectre Autista Terres de l'Ebre per a informar sobre el seu
projecte de patis inclusius**

357-00292/15

Passem al punt 3 de l'ordre del dia, que és la Compareixença d'una representació de l'Associació Trastorn Espectre Autista Terres de l'Ebre davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre el seu projecte de patis inclusius.

Compareixen la senyora Rosa Maria Andreu Chavarria, com a membre de l'Associació Trastorn Espectre Autista Terres de l'Ebre, i la senyora Olga Rodríguez Ferran, en representació també com a execució dels projectes de l'Associació de Trastorn Espectre Autista Terres de l'Ebre. També ens acompanya a la taula la senyora Ruth Martí i, per tant, siguin benvingudes en aquesta comissió.

Tenen vostès una intervenció inicial de quinze minuts, que se l'han de repartir de la manera que cregui convenient. Pensin que serem molt estrictes amb els temps i, per tant, si han de passar diapositives o han de fer qualsevol altra intervenció, els preguem que s'ajustin perfectament al temps que tenen aquí davant. *(Veus de fons.)*
Sí, sí, esperem que el senyor informàtic... *(Veus de fons.)*

Doncs, perfecte. Benvingudes a aquesta comissió, donarem inici quan vostès... No sé si tenen pensat primer les diapositives i després intervenen o com ho faran?

Rosa Maria Andreu Xavarria (representant de l'Associació Trastorn Espectre Autista Terres de l'Ebre)

No, no, anirem intervenint. És una presentació.

La presidenta

Ah, molt bé. Van vostès fent. Perfecte, molt bé.

Doncs, senyora Andreu, seva és la paraula.

Rosa Maria Andreu Xavarria (representant de l'Associació Trastorn Espectre Autista Terres de l'Ebre)

Sí, li cedeixo la paraula a la Ruth per començar.

La presidenta

D'acord. Senyora Martí, seva és la paraula

Ruth Martí Mollà (secretària de l'Associació Trastorn Espectre Autista de les Terres de l'Ebre)

D'acord, bon dia. Bé, ATEATE és una associació de familiars de persones autistes i de persones autistes adultes situada a les Terres de l'Ebre. Volem agrair, com no, a la Comissió d'Educació i Formació Professional, a la presidenta del Grup Parlamentari de Junts, Mònica Sales; a Anna Erra i a la diputada Sònia Martínez l'oportunitat d'oferir-nos aquest espai per venir a explicar el nostre projecte.

(L'exposició de l'oradora és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

ATEATE ens vam presentar la segona edició d'Sport4All de la Fundació Barça, i dels vuitanta-cinc projectes que es van presentar el nostre és un dels vint que van ser seleccionats, el nostre projecte de patis inclusius a les escoles i instituts.

Les famílies d'ATEATE ens transmeten la necessitat de treballar la inclusió a les escoles i instituts de les Terres de l'Ebre. En l'autisme hi ha dificultats d'interacció social i el patiment dels nostres fills i filles es fa evident sobretot en moments poc estructurats, com els canvis de classes o els patis.

Volem remarcar una mica la evidència científica que hi ha i tot i que en teniu més al document citarem quatre dades.

Llavors, l'alumnat autista, degut les seves característiques psicosocials tenen pocs recursos per afrontar l'assetjament i pateixen..., hi ha dades que ens confirmen que pateixen més assetjament i, a més, l'estrès associat a aquest és més elevat en autistes que tenen unes competències cognitives mitjanes o altes, perquè són més conscients de les dinàmiques de *bullying* que estan patint. A més a més, aquestes

persones també emmascaren més, tenen més tendència a emmascarar, i això fa que molt sovint hi hagi un impacte important en la seva salut mental, i les dades ens diuen que gairebé la meitat de nens i nenes autistes pateixen assetjament en algun moment de la seva vida, i estem parlant del quaranta-sis per cent enfront del deu per cent no autista, i, a més, s'ha detectat que aquestes taxes són majors en centres ordinaris i en temps i espais que tenen poca estructura i poca supervisió, com són els patis, però també menjadors i altres moments poc estructurats de l'escola.

Per això els estudis ens marquen la importància d'enfocar-nos en la interacció entre la persona i el context i tenir present que les característiques de l'entorn són les que marquen aquest risc més gran de patir assetjament.

La manca de suport social sabem que és el factor de risc més important i que cal, per tant, una intervenció centrada en el context. Els efectes de l'assetjament són més intensos i perduren més en el temps en persones autistes, i és per això que, tenint present que aquest patiment pot durar molt en el temps, doncs, a partir d'aquí vam buscar una mica els estudis que ens deien què podíem fer.

I els estudis ens diuen que potenciar les xarxes d'iguals és una estratègia prometedora –*perdón, has cambiado tú y no lo he visto. No, tira p'atrás, otra. Una p'alante*, i les xarxes d'igual..., la siguiente. D'acord, sabem que les xarxes d'iguals són una estratègia prometedora per a reduir aquest assetjament, i a partir d'aquí va ser quan vam decidir fer el nostre projecte pilot per potenciar aquestes xarxes d'iguals i fer servir el joc com a estratègia que ens permeti ajudar a construir-les. Va ser una manera de posar-nos com a objectiu no estar només a la crítica, sinó intentar portar en positiu i fer prevenció per afavorir aquesta interacció social amb els iguals.

Així que els patis inclusivament són un projecte pilot que neix de la nostra associació per afavorir la interacció social a través del joc.

Però també volíem avaluar les barreres que pot trobar la comunitat educativa per a la seva implementació i aquestes canvien en funció de la comunitat autònoma, del tipus de centre, etcètera.

Llavors, el dret al joc està reflectit en diferents normatives. Tenim la convenció sobre els drets dels infants, que diu que l'infant té dret al descans, a l'esplai, al joc i a les activitats d'esbarjo i que, per tant, els estats han de promoure condicions d'igualtat.

Després, tenim el Reial Decret 193/2023, que parla de les condicions bàsiques d'accessibilitat i no discriminació en centres educatius, incloent instal·lacions i activitats com les d'esbarjo i les de joc. I d'aquí es desprèn que les administracions han d'adoptar les mesures necessàries per a garantir que cap persona amb discapacitat sigui exclosa i perquè les instal·lacions i les activitats siguin accessibles.

Després, tenim les normatives autonòmiques com el Pacte d'Infància de la Generalitat de Catalunya, on hi ha un compromís explícit per assegurar el dret a les activitats d'esbarjo, esportives i culturals, i el Decret 150/2017, d'educació inclusiva, que diu que tots els nens i nenes han de poder participar en tots els espais de l'escola, però també en el pati, i hem de tindre centres que estiguin adaptats a la diversitat, també els patis.

Això hauria d'incloure recursos i suports necessaris. A nivell tècnic i pràctic, això s'ha de convertir en adaptacions als espais de joc perquè siguin físiques i cognitivament accessibles.

L'accessibilitat, per tant, és un element normatiu i de drets. És una exigència legal i educativa per defensar la igualtat i la participació de tots els infants, però això topa amb la realitat, perquè hi ha alumnat que no pot accedir al joc, perquè troben diferents barreres físiques i cognitives, que sovint no coincideixen amb les barreres que troben a l'aula.

Tampoc es garanteixen els suports i els recursos necessaris. De fet, als patis la ràtio augmenta molt i l'alumnat beneficiari de projectes com el nostre troba molt menys suport que a l'aula. Ni tan sols es té present que aquell alumnat amb capacitats cognitives mitjanes o altes, que a l'aula no presenten dificultats, poden necessitar un suport en aquest espai.

Llavors, l'esbarjo té una importància educativa que està reconeguda només per les hores. Si mirem aquests gràfics, és evident que –bé, s'ha desconfigurat un–, és evident que hi ha un nombre d'hores dedicades a l'esbarjo més gran que les que es dediquen a la matèria d'anglès.

Per tant, cal garantir una ràtio professor-alumne que en cap cas hauria de ser inferior a la de l'aula. Necessitem normatives més clares en aquest aspecte, a primària i a secundària, i que les dotacions de docents vagin en consonància.

I per això nosaltres vam buscar la Universitat de Múrcia, que havia coordinat un projecte de recerca europeu de patis inclusius i per a la seva experiència jo li donaré la paraula a Olga.

Olga Rodríguez Ferrán (execució de projectes de la Universitat de Múrcia)

Gracias, buenos días. Desde la Universidad de Murcia hemos colaborado, coordinado y evaluado el proyecto piloto patios Inclusivos de ATEATE, cuyo objetivo era favorecer la interacción social entre iguales a través del juego y actividades de ocio en los periodos del recreo en el Instituto de Escuela Daniel Mangrané durante el curso 24-25.

En primer lugar, se formó al claustro en la metodología del programa patios y parques dinámicos y, tras ésta, se acompañó al claustro, al profesorado responsable de la implementación a lo largo de todo el curso.

Comenzamos con la observación y el análisis del entorno físico y humano en los recreos y con la detección del alumnado en exclusión. Este alumnado es el alumnado que no juega, que permanece solo, que observa el patio, el juego, pero no encuentra la forma de interactuar o que juega en paralelo a sus compañeros sin lograr integrarse en un juego conjunto. Este alumnado no es siempre únicamente alumnado con autismo, pero en su gran mayoría sí.

Una vez realizado este análisis y la propuesta de mejoras para asegurar la cadena de accesibilidad en espacios físicos, partiendo de los intereses del alumnado y de los patrones de juego o de actividad de ocio durante los recreos, se diseñaron juegos y actividades con sus respectivos apoyos visuales para facilitar tanto la accesibilidad cognitiva como comunicativa de todo el alumnado. Además, se propusieron y se implementaron apoyos personales para el alumnado que lo requería.

Se elaboró conjuntamente con el profesorado responsable de los patios un proyecto de estaciones y actividades de libre elección luego por parte del alumnado para las distintas etapas educativas, que se fue evaluando y modificando continuamente tras analizar la respuesta del alumnado excluido.

Es importante remarcar que convertir el patio de una escuela en un patio inclusivo es un proceso que el centro debe llevar a cabo de manera continua, retroalimentada,

a partir de la observación y reflexión sobre lo que allí ocurre, las interacciones y las relaciones que allí se generan.

En este sentido, consideramos fundamental garantizar la estabilidad de las plantillas formadas en patios y realizar un esfuerzo inicial con un número suficiente de docentes en esta formación para que los proyectos o el proyecto pueda mantenerse a medio y a largo plazo.

El proyecto en el Daniel Mangrané facilitó la inclusión del alumnado beneficiario en diferentes propuestas de juego, aumentando las interacciones sociales.

Aun así, queda camino por recorrer para mejorar las intervenciones educativas en los patios. Renovación de propuestas, más acompañamiento al alumnado.

El proyecto ha estado marcado por circunstancias particulares de este centro, pero que en muchos casos pueden ser comunes a otros centros y que deben entenderse desde una manera constructiva. La elevada carga de trabajo del claustro condiciona la implicación efectiva del profesorado. Sin un marco legal, se trata de una participación voluntaria, sin reducción horaria ni reconocimiento hoy en día.

Para que la inclusión real sea real, es necesario tener en cuenta las necesidades de los centros educativos y prever apoyos y márgenes de acompañamiento flexibles y adaptados a cada contexto del centro educativo.

El proyecto no solo llegó al Daniel Mangrané durante el 2024-2025, pues, al ser conocedores ha habido solicitudes de más centros a la asociación ATEATE.

Es por ello por lo que creímos necesario contar con más colaboración de la administración.

Y mi compañera Rosa va a exponer una expresión clara de propuestas.

Rosa Maria Andreu Chavarria (vocal de l'Associació Trastorn Espectre Autista de les Terres de l'Ebre)

I perquè la inclusió als patis és un dret que cal garantir i no un favor, estem aquí per demanar-vos que creeu un programa pedagògic de patis inclusius, un programa que reconegui aquesta realitat, no?

I en aquest programa, podria ser un programa com va ser el GEP, de plurilingüisme, un programa que ha d'incloure, d'una banda, formació, tutorització i un seguiment a docents i a centres que implementin aquest programa. Però aquí cal incloure, i crec que és molt important nombrar-ho, EAPs i # perquè són personal dels serveis educatius que poden fer de taca d'oli a escampar això per tot el territori també.

Després, cal dotar econòmicament o amb el material necessari els centres, perquè puguin disposar de propostes de joc i generar l'accessibilitat, tota la part de pictografia.

Després, cal crear la coordinació, un càrrec de coordinació de patis inclusius, i en podria haver més d'un, si es tracta d'un centre amb molts patis i molt gran, però aquesta persona ha de tenir una mínima reducció horària per poder generar tot el material de suport visual i per poder treure el material a temps quan és hora de començar el pati.

També és important recordar que els patis de primària són lectius i que la ràtio s'hauria de mantenir, la ràtio mestre-alumne s'hauria de mantenir com es manté a l'aula.

Recordem que els patis són una oportunitat importantíssima per treballar la competència personal i social, una gran oportunitat per tenir present que l'alumnat autista necessita l'acompanyament adequat en la socialització i que cal disposar en aquests moments de tots els suports necessaris. Considerem que és importantíssim revisar les ràtios als patis de secundària i dotar de docents suficients per a fer realitat aquest projecte sense que això suposi una sobrecàrrega excessiva i un esforç desmesurat per als docents.

També proposem crear un certificat d'innovació pedagògica que reconegui la tasca tant a centres com a docents en matèria de patis inclusius, i creiem també que seria positiu crear un reconeixement per als centres que s'esforcen i fan aquesta tasca any rere any i mantenen un programa de patis, i també una xarxa, una xarxa de centres; igual que hi ha la xarxa de competències bàsiques, una xarxa de centres que tinguin un espai per poder compartir sobre els patis inclusius. Creiem que això és important i que cal tenir-ho present.

També us demanem que tot això es reculli en un decret, que es desplegui el decret d'inclusió 150/2017, en matèria de patis. I us demanem que aquest dret el recollim en el mateix decret, perquè quan aquest dret no es regula i no es posa per escrit al final acaba quedant en terreny de ningú, i garantir les ràtios i fer aquestes tasques al pati ha de quedar registrat.

També us volem comentar –això ho passem una mica més ràpid– que de moment hi ha coses que es poden fer. Podeu fer formació, podeu implicar els serveis educatius, hi ha coses que podem fer.

Però jo no vull acabar sense fer una reflexió. Si tenim cinc-centes hores de matemàtiques o de llengües a l'any i amb aquestes cinc-centes hores canviem els coneixements i el futur dels nostres alumnes, què faríem amb cinc-centes hores de pati a l'any si les aprofitéssim a nivell educatiu? Llavors, creiem que cal reflexionar sobre els patis i hem de valorar si volem que millorin o empitjorin la vida futura de les persones, i ens hem de plantejar quines intervencions poden ser més positives per generar canvis, perquè la inclusió és un dret i no un favor. I sabem que us ho han vingut a dir sindicats de mares i altra gent.

La presidenta

Moltes gràcies, senyores Andreu, Rodríguez i Martí per aquesta seva primera intervenció i per aquesta capacitat de sintetitzar la seva intervenció totes tres amb aquestes diapositives tan interessants que ens heu presentat.

Ara és el torn dels grups parlamentaris i, en primer lloc, i com a grup proponent té la paraula, en representació del Grup de Junts per Catalunya, la diputada Sònia Martínez.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, presidenta, i moltes gràcies senyora Ruth Martí, Rosa Maria Andreu, representants d'ATEATE per ser avui aquí, per fer també cada dia aquesta feina a les Terres de l'Ebre, al costat de tantes famílies, i també a la professora Olga Rodríguez, de la Universitat de Múrcia, per explicar-nos aquesta experiència.

Bé, nosaltres, quan la diputada Sales ens va explicar aquest projecte de patis inclusius, vam creure oportú que tots els grups parlamentaris el poguessin conèixer

de primera mà, perquè parla de drets, però sobretot ens parla d'aquestes realitats que sovint queden invisibles, i per això us agraïm que avui l'hàgiu vingut a compartir amb nosaltres.

Dèieu que gairebé la meitat dels infants autistes pateixen assetjament escolar i aquest assetjament passa sobretot en espais com és el pati i les dades que ens mostraven, evidentment, ens han d'interpel·lar a tots, perquè això és el que viuen aquests infants autistes cada dia a les escoles. Uns infants que en els moments del pati pateixen aquesta angoixa i passen de formar part d'aquest grup a quedar-se'n fora.

També ens recordàveu amb aquesta gràfica que el pati és lectiu i que parlem de cinc-centes hores a l'any. Per tant, si és lectiu és educatiu i si és educatiu, doncs, cal garantir-hi tota una sèrie de drets, d'accessibilitat i de seguretat.

I en aquest context, doncs, aquest projecte que heu impulsat és un clar exemple de com es pot transformar la realitat quan existeix aquest compromís com el d'ATEATE.

I heu observat, com deia la professora, aquells infants que es queden sols; també heu dissenyat aquests jocs, que parteixen dels propis interessos dels infants; també s'han editat tots els suports visuals perquè aquestes normes siguin comprensibles per a ells, creant aquestes zones de joc, i també heu acompanyat aquest acompanyament tan important en els infants.

I tot això ens ha donat aquest resultat tan positiu: infants que abans estaven sols que ara juguen; infants que patien, participen, i aquells infants que a vegades es feien petits, doncs, ara tenen lloc.

Aquest projecte ens demostra que amb recursos adients, amb una estructura, amb una continuïtat i amb un compromís institucional podem assegurar el dret d'aquests infants i, per tant, doncs, cal una política pública clara.

Però mentre no es desplegui aquest decret en matèria d'esbarjo, vostè parlava també que podem fer coses. A veure si podria explicar-nos en què podem començar a treballar.

I, bé, doncs, des del Grup Parlamentari de Junts nosaltres donem suport a tota aquesta iniciativa i, bé, demanem, doncs, que això pugui avançar i nosaltres ens

comprometem a presentar aquelles iniciatives que calguin per donar continuïtat en aquest projecte, perquè, en resum, com ens recordàveu, la inclusió és un dret i no és cap favor.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i té la paraula la diputada Najat Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. En primer lloc, voldria també sumar-me als agraïments que ja ha fet la companya diputada de Junts a l'entitat, i també fer l'agraïment per la feina que feu i per la sensibilitat que ens heu traslladat avui, evidentment, el tema.

Nosaltres voldríem avançar que des d'Esquerra Republicana compteu amb nosaltres, us estenem la mà per recollir també aquestes propostes i fer-les nostres també i valorar amb la resta de portaveus quina viabilitat podem tenir aquí al Parlament.

Respecte a les diferents temàtiques o àmbits que heu tractat, jo voldria fer diferents preguntes, perquè ja que veniu aquí jo crec que el més important és poder també exprimir-vos al màxim i que ens poguéssiu facilitar algunes idees.

La primera que jo voldria preguntar és si aquest projecte de patis inclusius, a part del que ens ha explicat la doctora Rodríguez respecte que es fa en una escola en concret i que ara sembla ser que també s'està intentant traslladar a altres escoles, si l'heu compartit en alguns altres espais, si us esteu coordinant amb algunes altres entitats o administracions, o només, diguem-ne, ho heu traslladat aquí.

Respecte el tema de l'assetjament a mi personalment és un tema que m'ocupa i em preocupa. La passada legislatura vaig ser una de les membres del grup d'estudi i, evidentment, en el grup d'estudi recordo que un dels punts que més ens alertaven les entitats i els experts és que les víctimes en l'àmbit educatiu eren infants amb algun tipus de discapacitat o per origen, etcètera.

Jo voldria aquí fer una pregunta. Si amb aquesta dada vostès s'han plantejat fer alguna proposta per poder treballar d'una manera més eficient i més de conscienciació també a l'àmbit educatiu per poder abordar el tema de l'assetjament i prevenir que els infants amb TEA puguin reduir aquesta xifra, que hauria de ser una xifra zero.

Després voldríem preguntar quin paper tenen les famílies. Vostès aquí no ens han parlat de les famílies. Ens agradaria saber quin paper tenen les famílies, si tenen un paper actiu, si realment també són agents educadors en aquesta visió inclusiva.

Vostès han parlat de l'accessibilitat. Entenc –i ja acabo, presidenta– que el decret d'accessibilitat no s'està aplicant en els centres. Voldria també saber-ho...

La presidenta

Senyora diputada, se li ha acabat el temps.

Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, i té la paraula el diputat Cristian Escribano

Cristian Escribano Ramírez

Gracias, presidenta. Bien, yo seré muy breve. Les agradezco mucho que hayan venido aquí a exponer el proyecto y la verdad es que la pregunta que les quería realizar es la que les ha realizado la diputada Driouech, que es como han valorado las familias la implantación del proyecto y como también han tenido el retorno de estos niños luego en el entorno familiar al sentir, pues, que en el entorno escolar su inclusión es mucho mayor de la que venía siendo hasta ahora.

La verdad es que hay cifras, como que la de que casi la mitad, el cuarenta y seis por ciento de los alumnos con autismo padezcan algún tipo de acoso en el entorno escolar, la verdad es que es lamentable. Es lamentable porque son unos datos que al final son evidentes, pero que quedan un poco escondidos, porque es un acoso silencioso. También la hora de expresar ciertos acosos queda un poco escondido.

La verdad es que ustedes nos han expresado un proyecto, un proyecto que es de éxito, un proyecto que demuestra que realmente se puede hacer mucho más, y desde el Partido Popular, simplemente, hacer esta pregunta, pero queremos decirles

que cuentan con todo el apoyo de nuestro grupo para más allá de lo que han venido hoy a explicar aquí y el proyecto que han implementado en la escuela.

Todo lo que podamos hacer para el despliegue del proyecto de educación inclusiva en el entorno d'*esbarjo* cuenten con nosotros.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé, moltes gràcies, presidenta. Muchas gracias, a los representantes de esta feliz iniciativa.

Lamentablemente, el acoso escolar es una lacra que nos asola desde hace ya demasiado tiempo, especialmente en Cataluña, porque Cataluña es la región de España que tiene la peor tasa de acoso escolar después de Canarias, y especialmente, como ustedes bien han comentado, Cataluña, y en general en España, el acoso escolar se ensaña de manera eminente y especial en los niños autistas. Por lo tanto, cualquier iniciativa que trabaje por luchar en la erradicación del acoso escolar contará con nuestro apoyo y nuestro beneplácito.

El espacio abierto que suponen los patios de las escuelas son, podríamos considerar las primeras ventanas de sorpresa para los niños, y la sorpresa producida en el patio de una escuela durante el juego es el deseo de conocimiento, es decir aquello que hace interesar a los niños, a conocer, a aprender, a explorar. Los niños se sorprenden ante infinidad de cosas que nosotros ya damos por sentado, esto es una evidencia, y se asombran ante una realidad y por eso preguntan tanto, no porque quieran cambiar esa realidad, sino porque se maravillan ante ella, y esto pasa especialmente en los patios, en los espacios abiertos, en los patios de las escuelas.

Es decir, los patios escolares no son solo un complemento, ya lo han dicho ustedes también de una manera muy ordenada, sino una parte esencial del proceso educativo y del bienestar infantil, y una escuela no es solo la enseñanza en el aula,

sino que también comprende el desarrollo psicomotriz, emocional y social de los niños a través del juego, la actividad física y la convivencia en espacios abiertos.

Por eso es tan necesario precisamente esta herramienta, por decirlo de alguna manera, para poder ayudar a los niños con esta situación de autismo.

Solo una pregunta que es redundante ¿tienen ustedes datos científicos objetivos que avalan una mejora de estos niños que están sometidos, digamos, a este tipo de patios, a este proyecto que están desempeñando ustedes?

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Rosa Soberana.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, presidenta. No podré intervenir perquè no he pogut assistir, no els he pogut escoltar, però sàpiguen que per la nostra part tot el suport al seu col·lectiu. Són nens que necessiten que se'ls entengui.

Tinc la sort de conèixer-ne molts i també sé les necessitats que teniu els pares.

Doncs, res més a dir.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula la diputada Mónica Ríos.

Mónica Ríos García

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia, a tothom. Senyora Martí, senyora Andreu i a l'Associació ATEATE, que és la que representen avui, moltíssimes gràcies. *Muchas gracias, también a la Universidad de Murcia, en concreto a la señora Rodríguez por sus aportaciones y su implicación y trabajo en este proyecto.*

Bé, des del nostre Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar valorem molt positivament iniciatives com la que ens han explicat avui, impulsades des del teixit

associatiu, des de la proximitat, que són exemple de bones pràctiques amb un objectiu clar, que tots els infants, independentment de la seva situació personal, puguin jugar, conèixer, gaudir sobretot en igualtat d'oportunitats. Estic segura que és un objectiu que compartim tots els diputats i diputades d'aquesta comissió, com els anteriors governs que hi han hagut i l'actual.

És cert que els espais comunitaris, els espais de lleure, en definitiva, els espais físics són eines fonamentals, agents claus en el desenvolupament de projectes on aquests espais esdevenen entorns transformadors, entorns actius de convivència, a més de potents eines pedagògiques, amb aquesta mirada inclusiva, en el seu cas, respecte als nens i nenes amb TEA.

I per sort tenim també moltes iniciatives en l'àmbit local també impulsades per molts ajuntaments del territori, on es posen en valor aquests nous models d'intervenció en els patis perquè esdevinguin, com deia, entorns inclusius i igualitaris per tots els nens i nenes.

Com deia, hi ha un canvi de paradigma, perquè els que tenim una edat, tot i que encara diria que en alguns casos encara és una realitat existent, recordem que els patis generalment tenien una configuració general on l'espai de joc central era ocupat per un camp de futbol i això feia que expulsava a molts nens, i sobretot a nenes de l'espai de joc. Vull dir que crec que aquesta consciència, per sort, ja la tenim en general, la societat la té, que cal canviar aquests models.

I això, evidentment, evidencia, i som conscients, que queda molt camí a recórrer, però segurament el seu impuls i el seu exemple ens ajuda també a la nostra feina des de les administracions, on també posem en valor la importància de la col·laboració entre administracions, entitats, el món local i la comunitat educativa perquè aquests projectes esdevinguin d'èxit. A més, adaptant-se a la realitat, perquè ja sabem que a nivell territorial la realitat a Catalunya també és molt diversa i segurament també en el sentit dels centres educatius.

Bé, com que se m'acaba el temps —abans que em talli la presidenta—, i com no pot ser d'una altra manera, des del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar restem a disposició i recollim les seves propostes, les traslladarem al Govern, les agraïm, perquè sempre és molt positiu que a més d'explicar la realitat i la seva

situació facin propostes. Per tant, les traslladarem al Departament d'Educació i Formació Professional.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I un cop han intervingut tots els grups parlamentaris presents a la comissió, doncs, tenen vostès un torn de cinc minuts per contestar les preguntes que els han fet o per si els ha quedat alguna cosa pendent a la primera intervenció. Per tant, tenen cinc minuts en aquests moments.

A veure, vaig intentar organitzar una miqueta... Contestant primer la primera pregunta crec que és important que quedi clar que mentrestant es fa tota aquesta part de legislació creiem que cal remarcar que teniu la possibilitat de fer coses. Quines coses? Fer una formació de forma seqüencial, com la que s'han fet a comunitats autònomes com a Múrcia, amb patis inclusius. I sobretot us demanem que en aquesta formació impliqueu els serveis educatius, perquè formar un CRP o un EAP et dona la possibilitat que ells siguin agents que vagin als centres i que et generin una mica de taca d'oli.

Implicar també el personal d'orientació educativa i altres especialistes en la part d'eliminació de barreres als patis. Fomentar que els centres educatius s'impliquin en aquesta formació. Penseu que cal un mínim del deu per cent del claustre perquè un projecte d'aquestes característiques es pugui fer. Per tant, hem de tenir present que si no tenim un deu per cent del claustre implicat cremarem els professorat. I hem de fer formació en patis inclusius no només al centre els docents, sinó també el personal de menjador, PAS, i tenim molt present de destinar aquesta formació també als docents d'educació física, perquè des de les seves matèries poden treballar els jocs i que aquestes propostes de joc després estiguin en un pati per a un alumnat que li costa, no? Si ja ha après una d'aquestes propostes potser tindrà un espai on poder entrar, no?

I després, intentant respondre una mica el de les famílies que heu comentat, hi ha moments que t'emocionen, perquè una mare t'envia una foto que li ha enviat una mestra, no? (*L'oradora s'emociona.*)

Responde los datos científicos.

Olga Rodríguez Ferran (execució de projectes de la Universitat de Múrcia)

Sobre la pregunta, sobre los datos científicos, pues, existen muy pocos datos científicos porque no se implementa todavía muchos programas de patio. Sí que tenemos datos de pequeños estudios que se han realizado metodológicamente con poca muestra o con poca longitud en el tiempo de cara a observar qué pasa con estos niños en su futuro, pero sí que se observa mayor participación cuando se implementan programas de dinamización, solo de dinamización de los patios, sin ánimo de ser inclusivos, pero si se hace con una orientación inclusiva con los apoyos y la accesibilidad necesaria incrementa la participación de este alumnado que no juega.

Desde la Universidad de Murcia, y como en nuestra comunidad autónoma es un programa educativo hablado por la consejería que se ha iniciado con la formación de centros educativos, actualmente tenemos ya sesenta centros que se han formado y que están empezando a implementar patios desde hace tres años, hemos iniciado un trabajo de investigación y de recopilación de datos para observar el incremento de la participación del alumnado en el patio, del alumnado excluido o previamente excluido, y estamos empezando a recabar esos datos para poder tenerlos, comentárselos en otras ocasiones y publicarlos.

Pero, efectivamente, en el pequeño estudio piloto que hemos hecho en el Daniel Mangrané aumentaba la participación del alumnado excluido inicialmente de diferentes formas: aquel alumno que estaba solitario y totalmente alejado del grupo de iguales se acercaba más y hacía interacciones sociales, pequeñas interacciones sociales; el alumnado que se acercaba y estaba jugando en paralelo u observando un juego se introducía en el juego, o el alumnado que jugaba en paralelo comenzaba a jugar y a interactuar con sus iguales.

En el momento o los días que no existía programa, este comportamiento, esta participación desaparecía.

I després, lo que ens heu dit de si hem facilitat... Nosaltres, la memòria, a part d'enviar-la a la Montse Expósito, l'hem enviat ara mateix, la vaig enviar ahir a Autismo España, que estan iniciant un projecte de repensar els patis basat en la metodologia del Remaking Recess. És a dir, nosaltres això ho donem a qui ho vulgui, perquè com a entitat l'únic que volem és que això es difongui i que això arribi.

Per tant, per part nostra ho compartirem amb tothom, perquè no tenim cap interès en guardar això. És a dir, el que volem és tot el contrari, que aquest projecte es faci taca d'oli i que s'estengui per tot el territori, perquè hem vist que ha generat molts canvis en xiquets i xiquetes.

I les famílies que heu dit tenen molt a dir, perquè les famílies diuen moltes coses. Penseu que molts d'aquests jocs hem tret la informació de les famílies. Qui coneix millor una criatura que els pares i les mares?

Llavors, molts interessos especials i moltes coses les hem tret d'allà. Vull dir que junts sempre és millor, no?

La presidenta

Molt bé, doncs, moltíssimes gràcies per la seva intervenció, *por explicarnos su experiencia en la Comunidad de Murcia, señora Rodríguez, y, por tanto, agradecerles*, agrair la vostra intervenció, la seva intervenció i, bé, doncs, suspenem la sessió trenta segons per acomiadar-les.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

La presidenta

Bé, doncs, continuem amb el següent punt de l'ordre del dia...

Compareixença d'una representació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya per a presentar l'informe «Una educació basada en el coneixement de la nostra riquesa agroalimentària»

357-00293/15

...que és el número 4, la Compareixença d'una representació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a presentar l'informe «Una educació basada en el coneixement de la nostra riquesa agroalimentària».

Els compareixents... haurem d'esperar que s'incorporin els membres de la mesa perquè estem avui una mica..., bé, avui no, ara, una mica en quadre. *(Veus de fons.)*

Bé, doncs, continuem amb aquest punt 4 de l'ordre del dia i, per tant, ara anem a rebre el senyor Jaume Bernis i Castells, com a membre de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya, i el senyor Joan Carles Massot i Farré, com a president dels Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya.

La vicepresidenta

Bé, doncs, benvingut, senyor Jaume Bernis i Castells i senyor Joan Carles Massot i Farré, membre i president de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya.

Disposaran de quinze minuts per fer la seva compareixença. A continuació els grups parlamentaris disposaran de tres minuts per formular les preguntes que considerin adients i després vostès tindran cinc minuts més de rèplica.

Doncs, quan vulguin.

Gràcies.

Joan Carles Massot i Farré (president de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya)

Moltes gràcies, presidenta, membres de la comissió, assistents, diputats, diputades, bé, avui som aquí per presentar un projecte, un projecte que creiem que és ambiciós i fonamental per a la nostra societat, perquè nosaltres som representants agraris, d'agricultura i ramaderia, però creiem que l'agricultura sí que és un pilar bàsic i estratègic i un pilar troncal dins de la nostra societat i aquest projecte, evidentment, és un projecte educatiu i per això el presentem a la Comissió d'Educació.

Com diu el titular, una educació basada en el coneixement de la nostra riquesa agroalimentària és conèixer l'origen dels aliments i aquest projecte, clar, perquè sigui

ambició hi ha d'haver un acompanyament, un acompanyament no sol en educació, sinó en l'àmbit de la salut també, l'àmbit de la salut, ja que és fonamental una alimentació adequada per a la salut, és fonamental pels nostres infants i per les futures generacions, però es basa en una educació, amb conèixer tots aquests arguments, argumentar tota aquesta riquesa agroalimentària que tenim.

I més que res aquest projecte, hi ha un projecte que ja fa tres-quatre anys que l'estem desenvolupant, el desenvolupem a través d'aquí, de JARC també, i també a nivell estatal a través de COAC, del qual n'hem fet difusió també a totes les comunitats autònomes, i així ho estem fent encara amb algunes que encara ens falten.

L'artífex del projecte és el Jaume Bernis Castells, que és membre de l'executiva de la nostra entitat, i també de COAC, i en aquest cas ell pràcticament lo va fer nàixer aquest projecte i així, després de quatre anys, hem arribat fins aquí, i jo crec que també arribar fins aquí voldríem dir que en aquest sentit ja podríem dir en estos moments que aquest projecte, segons la informació que ens ha facilitat el Departament d'Agricultura, ja s'inclourà el pròxim mes de març del 2026 en un pla pilot de vint-i-quatre escoles d'aquí a Catalunya. O sigui, ja és un inici per intentar presentar-lo i posicionar-lo. Creiem que és bàsic, perquè creiem que l'educació alimentària –i així ho diu la futura llei d'alimentació de Catalunya, ho recull en un article–, l'educació alimentària en l'ensenyament obligatori i postobligatori és un dels aspectes a abordar en aquesta llei.

Llavors, creiem que això ha de ser bàsic i és un inici perquè tot això vagi arribant ja a les nostres escoles i a la nostra societat.

No em vull allargar més, perquè aquí el protagonista és el Jaume, és el que ha portat aquest projecte i a partir d'aquí ho anirem desenvolupant.

Gràcies.

Jaume Bernis i Castells (president dels Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya)

Gràcies, Joan Carles. Agrair, evidentment, aquest espai que ens brinda en aquest cas al Parlament per tornar, tornar, perquè nosaltres ja vam estar aquí ara fa un any

i escaig a la Comissió d'Agricultura explicant aquest projecte. Perquè xoca una mica que una organització agrària siga avui en aquest cas a la Comissió d'Educació.

Bé, xoca, però nosaltres, la nostra organització, des de JARC, tal com deia en Joan Carles, fa quatre anys que vam engegar aquesta llavor, vam plantar aquesta llavor, perquè no podíem permetre més que un sector, en el cas d'aquí a Catalunya és el primer sector en importància econòmica, no podíem permetre més que les afirmacions o els debats que es generaven i les publicacions o, en aquest cas, notícies que es generaven, criminalitzessin aquest sector, aquest sector agroalimentari, i clarament vam veure convenient engegar aquest projecte.

I aquest projecte naix a JARC, naix dins d'una organització agrària. No naix en aquest cas en una organització educativa, no? I naix per a això clar.

Clar, quan nosaltres engeguem el primer que fem és una anàlisi, fem una anàlisi per constatar lo que creïem o percebíem que la informació que s'estava traslladant a l'opinió pública del nostre sector no era ni contrastada, en molts casos, ni la que el sector es mereixia. I quan fem aquesta anàlisi, que la fem dins l'etapa de primària i secundària, veiem clarament que els nostres arguments estan fonamentats en què aquesta etapa, que per a naltros és clau, etapa educativa de primària i secundària, doncs, a penes es parlava del sector agrícola i del sector ramader, i les vegades que se'n parlava –i sobretot del sector ramader– era en un sentit negatiu.

Clar, si aquesta canalla de set-vuit fins als catorze-quinze anys resulta que els missatges que reben d'un sector agroalimentari, que és, tal com diem, tan important el que fem és allunyar o, en aquest cas, donar-los uns arguments que no són els certs.

Per això estem aquí, estem a la Comissió d'Educació, perquè creiem fermament que és l'educació el que ha de permetre que a futur la percepció del nostre sector agroalimentari no sigui la que fins ara està sent.

I agrair en aquest sentit –en Joan Carles ho deia– que aquesta llavor que vam plantar fa quatre anys sigo caminant, i caminant en el sentit que nosaltres demanàvem. Perquè nosaltres a la demanda que fem des de l'inici és que s'inclogui una assignatura del sector agroalimentari dins el currículum escolar.

Bé, tal com ha dit, m'he passejat per tot Espanya, per tot l'Estat explicant el projecte i arreu, arreu, ens diuen que és molt difícil dins el currículum escolar, i que depèn de l'Estat.

La passa que aquí es fa, feina de l'anterior govern i continuïtat del govern actual –i això cal destacar-ho–, és valenta, i esperem nosaltres, la nostra organització, que això arribi a bon port. I l'exemple que aquest any que ve s'engega aquest projecte la veritat és que a nosaltres com a organització ens fa molt contents i satisfets, i segur que això pot sortir molt bé.

Clar, fet aquesta anàlisi i la realitat que ens trobem, doncs, comencem a contactar –i ara ja parlo no només a nivell català, sinó a nivell estatal–, primer que res amb tot el professorat, amb associacions de professorat –parlo a nivell d'Estat–, explicant-los la nostra inquietud de dir: «Escolteu, nosaltres als llibres de text trobem aquests argumentaris i en molts casos fitxes que criminalitzen el sector agrícola i ramader. Això no és just, perquè aquest sector, evidentment, com tots els sectors econòmics pot tindre gent que no ho facin bé, però la majoria estem crec que molt professionalitzats i estem fent les coses molt ben fetes, i tenim una seguretat alimentària ja marcada també per Brussel·les que és la més alta a nivell mundial».

O sigui que el qui, que som els pagesos i pageses i ramaders i ramaderes, el com i on, no s'ensenyo, no s'educo, no s'explico, perdem, hi perdem tots aquí, i no només amb el tema del nostre propi sector, de dir: «Aquestos venen a vendre el seu llibre». No, nosaltres venim aquí a explicar un argumentari raonat per evolucionar cap al sentit que s'està evolucionant, cap a aquest currículum escolar, perquè lo que veiem a part del nostre sector és la salut d'aquestes futures generacions.

Perquè aquestes futures generacions, si als set-vuit anys tenen a la mà un aparell d'aquestos, doncs, perdem la possibilitat de poder incidir. Perquè ells tinguin la capacitat necessària de poder triar han de ser ells aquests futurs i futures consumidors les que han de triar per si mateixos, pels seus coneixements, no pels que els arriba per aquí i que no tenen cap contrast científic, ni alimentari, ni cap argument consolidat.

Per això aquesta etapa de primària i secundària nosaltres creiem que és fonamental, i no només pel sector, sinó per la salut d'aquestes futures generacions. Per això

incidim, incidim en aquesta etapa i incidim... Evidentment, vam estar a la Comissió d'Agricultura i vam fer el paper que ens tocava en aquella comissió, però allí ja vam dir i vam demanar que ens poguessin rebre a la Comissió d'Educació, perquè vèiem necessari poder explicar aquest argumentari.

No ens podem permetre a nivell català..., som el primer sector productiu el sector agroalimentari en un vint per cent del PIB, amb 75.000 persones ocupades, 50.000 milions d'euros de volum econòmic i 15.000 milions també en exportacions. A nivell estatal no cal dir-ho, en molts mesos de l'any som el primer sector productiu, en altres és el turisme, però a nivell estatal estem parlant del 9,8 per cent del PIB i l'11,5 per cent del total de l'ocupació, 2.300.000 persones que es generen d'ocupació i de feina d'aquest sector agroalimentari, som la quarta economia europea, la vuitena a nivell mundial, som els primers sectors en fruita dolça –fruita dolça, terres de Ponent som els líders, d'acord? Porcí, Terres de Ponent també som els líders... Bé, en general sabeu que en aquest sentit són punters.

I en aquest sector, que som punters a nivell estatal, a nivell català, i que ens tenen com a referència a nivell europeu, ens podem permetre tindre en aquestes edats la nostra canalla educada com s'està educant fins ara? Nosaltres diguem que no, per això us ho volem explicar i us ho volem..., ja ho dic, eh?, i agraïm que això evolucioni cap al sentit que nosaltres demanàvem, perquè anem pel bon camí, d'acord?

Clar, aquest dossier que us hem passat és un primer dossier on desenvolupem sis capítols, que en el seu dia nosaltres vam considerar poder explicar, doncs, el que deia: el qui, el com i on es produeixen els aliments, i destacar en capítols, bé, el tema del capítol del tema mediambiental. Crec que som part de la solució d'aquest problema que en molts casos ens diuen que som copartíceps. I tant que som copartíceps! Nosaltres també produïm emissions, d'acord? Nosaltres, segons la Comissió Europea, estem sobre el dotze per cent total d'emissions que produïm, un vuit per cent la ramaderia, un quatre per cent l'agricultura, però de les persones que esteu aquí a la sala sabeu quina capacitat tenim d'absorció del sector agrícola i forestal? Del que produïm tenim la capacitat d'absorció del trenta per cent. Això no ho tenen d'altres sectors econòmics. Però aquest trenta per cent, aquesta capacitat d'absorció no s'explica, no se sap. Ho sabíeu? Ho dic perquè vas en fòrums i ho

expliques i es queden: «Sí, los nostres cultius, la part forestal absorbeix un trenta per cent del que emetem», i això no ho tenen d'altres sectors. Per això incidim en aquest capítol que creiem que és força important.

El tema a nivell estatal de l'*Espanya vaciada*. Bé, jo el grau d'aquí a Catalunya no el veig com a nivell estatal de la Catalunya buidada, no? Però sí que anem en un camí que ens hi pot portar si no som capaços de reconduir aquest tema. A nivell estatal és un problema greu, l'Espanya buidada. Cada vegada estem més lluny la població urbana de la població rural. Cada vegada els missatges que se'ls dona a la gent jove, si són de la categoria que nosaltres hem percebut que són negatius, com s'han d'atansar a la Catalunya rural o a l'Espanya rural, si els missatges que tenen aquesta canalla són negatius o que són d'un sentit de que contaminem, maltractem els animals, produïm emissions? Clar, sí, que n'hi ha que els maltracten els animals? Segur que també, perquè a tots los sectors econòmics hi ha gent que –ho he dit abans– que ho fan bé o que ho fan malament, però no som la majoria, i això s'ha d'explicar.

Clar, quan arribem a tot aquesta anàlisi, cada vegada veiem que si no comencem educant, doncs, no ens en sortirem; no ens en sortirem, perquè què li has d'explicar a una persona de catorze o quinze anys que fa ja cinc, sis, set anys que rep missatges de qualsevol manera al mòbil? Doncs, aquí és on hem d'incidir, aquestes etapes són crucials, de primària i secundària.

Hi ha el capítol dels aliments saludables. Evidentment, és un consens científic, eh? No és que ho diguem els pagesos o ramaders; ho diu la ciència, l'alimentació va lligada a la salut.

Naltros, aquest projecte, evidentment, que venim a vendre una part del nostre llibre, però la salut, la capacitat de decidir..., que mengen lo que vulguen, però que sàpiguen lo que menguen, d'acord? Si volen ser vegetarians que siguin vegetarians, si volen menjar carn que mengin carn, però pel seu coneixement, per la seva educació, i això és el que busquem també en aquest projecte.

Acabo, perquè ja m'he passat com un nen; és que no m'hi he fixat, perdoneu.

Bé, pràcticament, lo que us volia explicar ho he dit molt clarament. Però un missatge final, eh? És molt important, i així ho pensem des de JARC: apostar per l'educació

de la nostra joventut és invertir en la salut d'aquestes futures generacions, i aquesta aposta és la que us proposem. I esperem que la Comissió d'Educació us la feu vostra i, tal com teniu marcat ara el camí, continueu en aquest sentit, perquè ho necessitem el sector agrari i ho necessita també la societat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Bé, moltes gràcies, senyor Bernis i senyor Massot. I ara és el torn dels grups parlamentaris i, en primer lloc, té la paraula, del grup proposant PSC-Units, el diputat senyor David González.

David González Chanca

Moltes gràcies, vicepresidenta. Molt bon dia. Els compareixents estan bé? *(Veus de fons.)*

La vicepresidenta

El PSC també, i a l'inici...

Irene Aragonès Gràcia

Presidenta, a iniciativa d'Esquerra Republicana, però la vam fer extensiva a la resta de grups parlamentaris

La vicepresidenta

S'ha acordat a l'inici, a la Mesa, que ho faríem per ordre dels grups proposants, per ordre de representació, per això... Gràcies.

David González Chanca

Continuo, doncs? *(Rialles.)*

Moltes gràcies als compareixents; moltes gràcies, senyor Massot i senyor Bernis per la compareixença i per les explicacions que ens han donat, evidentment, sobre un tema cabdal i importantíssim. Evidentment, l'agricultura és un pilar bàsic d'aquesta societat i de Catalunya, però el sector agroalimentari també. De fet, en moltes ocasions –i més si venen de la comissió i dels contactes amb el conseller d'Agricultura– han pogut escoltar el senyor Ordeig més una vegada dir que el sector

agroalimentari és el primer sector de Catalunya respecte el motor econòmic de generació d'ocupació i de riquesa.

I, evidentment, estem totalment d'acord que introduir el coneixement de la importància del sector agroalimentari en el currículum escolar en el món educatiu és fonamental perquè ens permet fomentar ciutadania de present i de futur persones que han de ser més responsables amb el bé comú, que han de tenir un major compromís per la sostenibilitat ambiental i també, definitivament, persones més sanes, que és on s'ha centrat el seu missatge i que compartim al cent per cent.

És important promoure la salut i fer-ho, a més, sota del pilar de com d'important és l'alimentació. Tothom ha de tenir consciència de què és el que mengem i en què basem la nostra alimentació, tothom ho hauria de tenir des de petits i, si no, en qualsevol moment per preinscripció mèdica és important ser conscient de quins són els elements que fonamenten la nostra alimentació i de tot el que això comporta per darrere, tot el procés que vostès treballen i expliquen abans d'arribar a taula.

Tenim un Govern de la Generalitat que aposta pel foment de la salut individual de totes les persones blindant la salut pública i fomentant la nostra sanitat, però també fomentant l'esport amb la primera Conselleria d'Esports de la història de Catalunya i tant de bo fomentant els bons hàbits alimentaris que això suposen dues qüestions: primer, tenir un concepte de qualitat, que a Catalunya tenim, i, segon, tenir un concepte de proximitat. Catalunya té capacitat de produir tot allò que mengem i més enllà, per fer-ne les exportacions.

Per tant, celebrem el pla pilot que ens han anunciat de les vint-i-quatre escoles que comencen a participar. Ens han dit –i era una de les qüestions que ens han resolt– que són per infantil, primària i secundària. És importantíssim que sigui transversal a totes les edats des d'una base pedagògica, però si poden aprofundir en aquest tema els ho agraiem, i esperem continuar amb aquesta aposta valenta que, com bé deien, no és nova; afortunadament és una línia treballada per més d'un govern, però sàpiguen que tenen tot el nostre suport des del grup parlamentari, que estem en contacte permanent per continuar treballant les iniciatives que ens han proposat fins ara i les que ens puguin proposar de cara al futur.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts, i té la paraula la diputada Anna Feliu.

Anna Feliu i Moragues

Molt bé, moltes gràcies, vicepresidenta. Molt benvinguts sigueu aquí també en aquesta Comissió d'Educació.

Teniu raó, teniu raó que el sector agrari i ramader és un dels sectors més importants del nostre país. Teniu raó que és un motor econòmic, sobretot també de les zones rurals, que ajuda que la gent que hi vivim, doncs, hi puguem seguir vivint. Teniu raó que, a més a més, també sou gestors del nostre paisatge, per dir-ho d'alguna manera. També que afavorim que no sigui una Catalunya desèrtica el que sobresurt de l'àrea metropolitana, perquè feu que la gent hi pugui arrelar i hi pugui treballar. I teniu raó que la imatge, malgrat tot, dels agricultors i dels ramaders, doncs, no és bona, i d'alguna manera jo entenc que des del sindicat es diu: «Hauríem de posar-hi remei», i heu pensat que el millor és que els nens i nenes des de ben petits prenguin una altra visió.

Però suposo que també estareu d'acord que aquesta visió que potser ens agradaria que tinguessin, que és això que dèieu, que cuidin el territori, que cuidin els animals, que cuidin els pobles i tot plegat, aquesta visió no només l'arreglarem des de les aules, perquè tots els inputs que reben les famílies i també els nens, com en reportatges com ara el de *Porca misèria*, que suposo que teniu ben present, que es va emetre a TV3 i que parlava d'un eix dels porcs que travessa Catalunya i com viuen els animals i com es transporten i com es contamina el sòl i els purins, i tot plegat, aquests reportatges fan mal, fan mal al sector.

Evidentment, des de les aules es poden fer coses, però jo crec que els inputs, i abans parlàveu potser també d'això, que dèieu: «Que tinguin altres percepcions que no siguin només allò que reben pel mòbil», però és que hi són i, malauradament, això no ho podem evitar.

És a dir, els missatges que es reben o els inputs que es reben a través dels mòbils o a través de les xarxes o de la televisió, etcètera, és complicat de poder-ho canviar. I en aquest cas estaria bé, sí, que s'introdueixi aquest tema d'una manera transversal, que es pugui parlar, sobretot també que aquests mestres i professors

també en siguin ells conscients, perquè a vegades tampoc no sabem la sensibilitat que tenen cadascun, perquè cadascú fa la seva matèria.

Per això us volia preguntar, perquè no m'ha quedat gaire clar, com feu aquest projecte que arribi a les aules? Com d'alguna manera penseu arribar als professorats, que és qui haurà de fer arribar aquest material als diversos nivells, des dels nens fins als que són a l'institut, i com el sector pot col·laborar, de quina manera i amb quina proximitat el material o amb les diverses visites?

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del grup proponent Esquerra Republicana. Té la paraula la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, vicepresidenta. Moltíssimes gràcies al senyor Massot i al senyor Bernis per aquesta compareixença. També vam tenir el plaer d'escoltar-vos el mateix projecte quan vau comparèixer a la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, però realment amb l'objectiu que persegueixen aquesta és la comissió que pertoca, no?

Posem en valor la seva reivindicació en grans aspectes, la professió agrària com a sortida laboral viable, un sector productiu en majúscules. També la lluita contra el malbaratament alimentari, tenint en compte que un terç dels aliments que es produeixen de mitjana al món s'acaben llançant, i la persistència aquesta que fa uns anys que lideren en general, l'esperit i aquest pensament crític de com ens alimentem, què mengem i com el que mengem quin impacte té a la nostra salut, i aconseguir aquest espai que ha de ser imprescindible de continguts agroalimentaris als currículums dels ensenyaments obligatoris per conscienciar i prestigiar el sector.

Jo vull fer referència a la creació del Consell Català de l'Alimentació de l'anterior legislatura, que, de fet, va permetre unificar i debatre en un mateix espai, en una mateixa taula multitud d'iniciatives i d'actuacions que anaven sorgint i aquest consell ens va permetre alinear-les, posar-les totes en conjunció amb aquest objectiu comú, com és l'estratègia alimentària de Catalunya 2021-2026 i, de fet, ara ho hem de

celebrar, perquè veiem que va en aquesta direcció. Que es va avançant amb la seva implementació i la prova està que ens ho han dit mig-mig, aquestes bones notícies que tindríem del seu projecte, amb la inclusió als plans docents del desenvolupament de contingut sobre alimentació saludable i sostenible que, de fet, aquesta estratègia ja preveia aquests plans docents.

Haurem d'estar amatents de veure com va evolucionant, si serà una cosa imminent, si per al curs 26-27 ja ho podrem comptar. Jo m'esperava que el grup parlamentari majoritari que dóna suport al Govern ens pogués avançar alguna cosa, però en la seva intervenció no ho ha fet. Jo els pregunto què en pensen? Nosaltres, des d'Esquerra Republicana, pensem que és una gran notícia, però no sé si la seva organització com a líders d'aquest projecte en tenen més detalls.

Per tant –ja per acabar– posem en valor que la iniciativa sorgeixi d'una organització agrària, que tingueu aquesta preocupació, aquesta sensibilitat. Que sobretot s'ha de desmentir, s'ha d'evitar tota aquesta informació esbiaixada que a vegades corre i cal seguir prestigiant el sector, i la millor manera és fer-ho a través de l'educació dels nostres infants i joves.

Per tant, pensem que és un primer pas, però que no ens hem de conformar. Hem de seguir treballant per incloure realment en el currículum de l'educació obligatòria tots aquests coneixements agroalimentaris.

Per tant, gràcies, de nou.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Partit Popular, i té la paraula la diputada Eva García.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta, i moltes gràcies senyors Massot i Bernis per la seva intervenció, per la seva compareixença i per la presentació d'aquest interessant informe, una educació basada en el coneixement de la nostra riquesa agroalimentària, del qual donarem lectura detallada del mateix.

Aquest document, així pel que hem vist per sobre i també per les seves paraules d'avui, el que nosaltres percebem és que porta una mirada absolutament necessària

sobre la relació entre el sistema educatiu i un sector clau pel desenvolupament econòmic, social i territorial de Catalunya, no?

En aquest sentit, el sector agroalimentari no és només una activitat econòmica, sinó que és patrimoni, és cultura, és gestió del territori i és sostenibilitat també.

Però ens agradaria aprofundir en alguns aspectes per entendre millor les propostes que vostès fan i les conclusions que es deriven d'aquest informe.

Aquest informe proposa acostar, com deia, la realitat agrària i ramadera a les escoles, fet que pot contribuir a enriquir competències científiques, ambientals i culturals. Però sí que volíem saber, i també algun altre grup els hi ha demanat, com proposen vostès que aquests continguts es puguin integrar de manera equilibrada dintre de les matèries ja existents? Quines àrees curriculars serien més adequades per introduir? Si han de ser materials específics o un treball transversal? En qualsevol cas, que aprofundeixin una mica més en aquesta idea.

La formació professional és, sens dubte, un pont imprescindible entre educació i món productiu. En aquest informe apunten mancances en alguns cicles agraris i en la manca de connexió amb la realitat actual de les explotacions i les indústries alimentàries.

I les preguntes nostres serien quins perfils professionals detecten vostès avui en dia en el sistema que no s'estan formant prou bé i quines especialitzacions o mòduls formatius haurien de reforçar-se més per garantir que els joves puguin incorporar-se en aquest sector amb les competències necessàries.

També, quant al relleu generacional, que també aborda aquest informe, sabem que cada vegada costa més que els joves vegin en el sector agrari i en el sector ramader, en el sector primari, una opció de futur. Per tant, fins a quin punt consideren vostès que una educació que valori la realitat agroalimentària pot ajudar a revertir aquesta situació, i també quines accions educatives concretes creuen vostès que podrien despertar vocacions en aquest àmbit.

Crec que algunes d'aquestes preguntes en certa manera també se'ls hi han adreçat per part dels altres grups parlamentaris, però nosaltres volíem una mica de concreció també en relació a aquestes qüestions.

Per tant, sense més, agrair un cop més la seva interessant compareixença i restem a la seva disposició.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada i presidenta de la comissió. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta; moltes gràcies senyor Massot i senyor Bernis. Bé, des de VOX apostem per incrementar, és evident, el coneixement del sector agroalimentari entre la població i especialment entre els estudiants, perquè tinguin un clar coneixement de les seves fortaleeses, perquè tingui també un coneixement de causes sobre les seves potencialitats, les febleses, també les ingerències que ens imposa Brussel·les, ja que és el sector més important de la nostra regió, juntament, com han dit vostès, amb el turisme i, a més, pot facilitar una millora de la salut a les persones i també frenar l'abandonament, aquesta inèrcia d'abandonament del món rural que esdevé a tot Espanya, i també particularment a Catalunya.

Però també hem de tenir en compte que després dels darrers resultats lamentables, de les darreres proves PISA, PIRLS, TIMSS, competències bàsiques en el món educatiu que demostra que el nivell educatiu de l'escola catalana és molt deficient, sobretot en comprensió lectora, ciències i matemàtiques, que és una conseqüència de la política del Departament d'Educació, que menysprea l'aprenentatge de continguts sòlids i valuosos, el primer que hem de fer és apostar per restaurar aquests baixos nivells de matemàtiques, llengua, comprensió lectora, ciències, perquè és la base de tota la resta de disciplines, i hem de tenir en compte també que s'han de dotar els continguts de les disciplines de ciències naturals i coneixement del medi, de tot un programa, de tots uns continguts sòlids que van en la línia de tot el que ens han explicat. No he pogut estudiar en detall aquest manual, aquesta presentació, però segurament sí que ho podré fer, perquè ens ho han enviat també a través del servei d'aquesta comissió, diguéssim, de la documentació, podré observar-la, però és veritat que és necessari fer un aprenentatge sòlid en aquests continguts dins de les matèries més adients, que són les ciències naturals, que és el coneixement del medi i perquè els nostres alumnes, els nostres nens i adolescents

es puguin formar, d'una manera sòlida, sobre el sector agroalimentari en els seus tres eixos, que és l'alimentació, la salut i la cadena agroalimentària.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. I ara disposen de cinc minuts per donar resposta a allò que els han demanat els diferents grups parlamentaris.

#bernis

Cinc minuts per cada grup?

La vicepresidenta

Cinc minuts en conjunt.

Jaume Bernis i Castells (president dels Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya)

Val, mirarem d'anar i centrar el tiro. Vejam, el PSC, mos heu fet, evidentment, unes aportacions en el sentit que compartiu clarament aquest d'això i nosaltres ho hem dit, estem molt agraïts a la continuació del treball en aquest sentit, de la llavor que es va fomentar i que creiem que està donant aquest resultat.

Us trasllado una pregunta, perquè a nivell Estat ens diuen, vaja, que lo currículum no es pot tocar si no és per part de l'Estat. En acabat, com ho fareu? O sigui, com ho fareu aquest pla que voleu engegar i si us tocaran la cresta o no des del propi Estat, perquè com que he voltat totes les comunitats autònomes a totes m'han dit això: «El currículum escolar no se puede tocar, lo tiene que tocar el Estado». Una pregunta en aquest sentit, eh?

Res, agrair en aquest sentit l'esforç que s'està fent per tirar endavant això.

Junts, en aquest cas, clar, no s'arreglarà només a les aules, però són molt importants les aules. Aquí hi ha un paper per nosaltres també molt important, que són les famílies. Clar, aquestes famílies, si comencem per les aules mos trobarem que d'aquí vint o vint-i-cinc anys, que ja seran aquestes nens i nenes... No sé si m'ho explico, no? Evidentment, amb les aules no n'hi ha prou, però hem de començar per

les aules. En acabat, aquí que han acompanyat de la feina que es fa dins de les famílies.

A Esquerra, en aquest cas has tocat el tema del malbaratament. Incidim molt en això també en aquest dossier pel fet que un terç dels aliments que produïm es perden. Això és a nivell mundial. Imagineu-vos el que s'està llançant o s'està perdent. Aquí hem d'incidir molt, i també passa pel tema de l'educació.

PP, digueu o ens pregunteu com proposem fer-ho dins de les escoles, a part del currículum, que és el que nosaltres inicialment proposàvem. Evidentment, a través de les unitats didàctiques –també ho diu el company de VOX–, en el sentit que a través de les ciències naturals, que és una assignatura, i del coneixement del medi s'incloguin dins d'aquestes dues assignatures, en aquest cas –com en diuen d'això...– temes concrets sobre el sector agroalimentari. Aquesta és una possibilitat que d'altres comunitats autònomes ens traslladen. Podem incidir dins de les assignatures que ara ja hi ha, medi natural i ciències de la naturalesa, introduir això.

Activitats complementàries al menjador i al pati, també es pot incidir en aquest sentit. A les hores de lliure disposició, també podem incidir per aquí. A les àrees de nous coneixements, també.

O sigui, hi ha un ventall d'opcions per poder incidir. Si no pot ser a través del currículum, aquestes píndoles o aquests temes concrets sobre el que creiem que..., s'haurien de marcar prioritats, eh?, però tenim molts espais per poder incidir en això si hi ha la voluntat de fer-ho, i aquesta és la voluntat que nosaltres demanem.

En acabat, el company del PP deia, evidentment, reforçar... Ai, perdó, de VOX, el tema de les imposicions europees que ens venen marcades en el nostre sector agrari és a tots els nivells. Clar, són vint-i-set, d'acord? I hi ha unes prioritats marcades a nivell europeu que ara sembla que en el tema medioambiental, que nosaltres també incidim que cal treballar en aquest sentit, ara a vegades es porten a uns extrems que el que acabem generant és un perjudici pel propi sector. Vull dir, hem de buscar aquest equilibri, eh?

Evidentment que nosaltres produïm emissions i que hem de gestionar aquestes emissions, però l'última pressió en el tema del tema mediambiental a nivell de

Brussel·les cal analitzar-ho i cal treballar-ho perquè no generi aquest desequilibri que acaba perjudicant el propi sector, no?

També ho he dit, comentaves si a través de ciències naturals i coneixement del medi... Aquest és el camí, vull dir ho estem impulsant també per aquí. A nivell d'Estat, ho vam explicar a la Comissió d'Agricultura que aquests eren els camins. De la comissió aquella a avui ha passat un any i escaig.

Aquí hi ha el pas important del currículum, és la nostra primera aposta i si no es pot fer a través del currículum hi ha aquestes altres portes que queden obertes per poder-ho aprofitar i esperem que es pugui aprofitar.

Gràcies.

La vicepresidenta

Doncs, moltíssimes gràcies, senyor Massot, senyor Bernis per la presentació d'aquest informe i per la feina diària que feu.

Moltíssimes gràcies.

Jaume Bernis i Castells (president dels Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya)

Gràcies a vosaltres.

La vicepresidenta

S'aixeca la sessió.